

ESTUDI D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTIC FINCA MAS CANTÓ (TORRENTÍ – GIRONA)

1. APARTATS PRELIMINARS

1.1. INTRODUCCIÓ

El present document correspon a l'**Estudi d'Impacte i Integració Paisatgística** (en endavant, EIIP) del PROJECTE D'ACTUACIÓ ESPECÍFICA EN SÒL NO URBANITZABLE A LA FINCA DE MAS CANTÓ al nucli de Torrentí, al municipi de Torrent, a la comarca del Baix Empordà, Girona.

Els estudis de paisatge en els procediments d'aprovació d'actuacions en el sòl no urbanitzable funcionen com a **instruments de treball, de proposta i d'avaluació**, amb vocació de promoure el manteniment i la posada en valor de la qualitat i el caràcter propi del paisatge i, d'aquesta manera, fer compatibles les noves activitats i/o cobertes i usos del sòl amb la preservació de les característiques del paisatge on s'insereixen.

El projecte que ocupa aquest estudi d'impacte paisatgístic encamina la seva proposta d'ordenació cap a aquesta direcció de **contextualitzar les noves obres de Mas Cantó i el nou aspecte del seu entorn, integrat a les particularitats de la matriu territorial** on s'emplaça d'acord amb els valors especialment arquitectònics, naturals i culturals del paisatge.

1.2. DADES BÀSIQUES

L'àmbit del projecte s'integra en el nucli de Torrentí dins del terme de Torrent, dins l'àmbit de l'espai PEIN de la Plana Litoral Empordanesa y adjacents al Massís de les Gavarres.

Objectiu del projecte

Ordenar l'espai exterior de l'entorn de Mas Cantó amb criteris de valor paisatgístic i d'integració amb l'entorn natural i territorial.

Promotor: JANAQUI INVERSIONES INMOBILIARIAS SLU - CIF B61168118

Autor del projecte: NACHO FERRER ORENGA Col. n. 30.010/1

Autor de l'Estudi Impacte Integració Paisatgística: Local4 Arquitectura del paisatge SL

Base legal:

Decret Legislatiu 1/2010 pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme

Decret 305/2006 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Torrent

Catàleg de construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació (POUM)

Decret 343/2006 pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i es regulen els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística

Directrius de paisatge del Pla Territorial Parcial de les Comarques gironines

Decret 328/1992 del Pla d'Espais d'Interès Natural

Situació

Coordenades UTM : X =41.959635 Y = 3.126935

Mas Cantó està emplaçada en la zona de transició entre els camps de conreu i la zona boscosa de les Gavarres. S'emplaça en un enclavament d'interès paisatgístic dins d'un mosaic agroforestal compost per un entramat de conreus intercalats amb prats, herbassars i retalls forestals en continuïtat amb la matriu boscosa de les Gavarres.

Se situa al nucli de Torrentí, que està format per una dotzena de masies escampades, 1 km al Nord del cap del municipi de Torrent.

Àmbit d'actuació

MAS CANTO. TORRENTÍ. TORRENT (GIRONA)

Referència cadastral 17210A003001400000EW

DS AFORES Polígon 3 Parcel·la 140

Classe: rústic

Ús principal: Agrari

Accessibilitat

Camí de terra en bon estat des de la carretera de Sant Feliu de Boada

Superfície de l'àmbit del Pla

Superfície total de 16,3 hectàrees.

Edificacions existents

Masia de planta irregular formada a l'entorn d'un pati central, que s'envolta per varies peces de plantes quadrangulars cobertes inclinades de teula àrab a una i dues vessants. Disposa d'una edificació aïllada destinat a magatzem i garatge de maquinària. Al nord-est de la parcel·la hi ha una granja.

Síntesi de l'actuació

La proposta d'ordenació inclou les següents actuacions:

- Mantenir i potenciar els camps de conreus
- Construcció d'algunes infraestructures de servei del Mas (piscina de lleure, pèrgoles, murs i tanques)
- Tractament natural de l'entorn (plantació de vegetació)
- Potenciar la biodiversitat amb la vegetació de jardí

1.3. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I EMPLAÇAMENT DE L'ÀMBIT

La finca de Mas Cantó se situa al nucli de Torrentí, al municipi de Torrent, comarca del Baix Empordà, Girona.

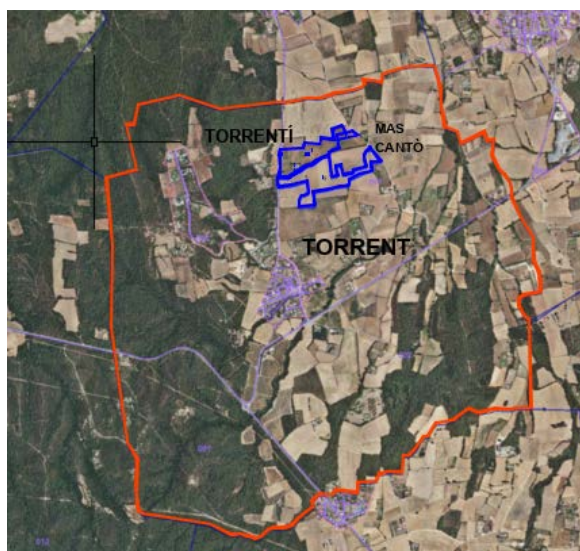
Figura 1. Situació geogràfica i emplaçament de l'àmbit del projecte.

COMARCA: Baix Empordà. MUNICIPI: Torrent

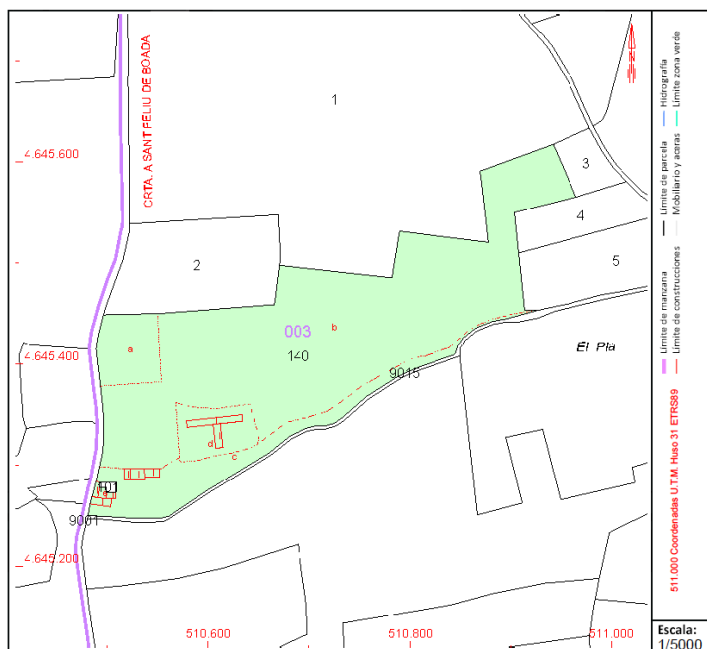
VEÏNAT: Nucli Torrentí, municipi Torrent

La finca de Mas Cantó agrupa 4 parcel·les amb un total de 16,4 hectàrees.

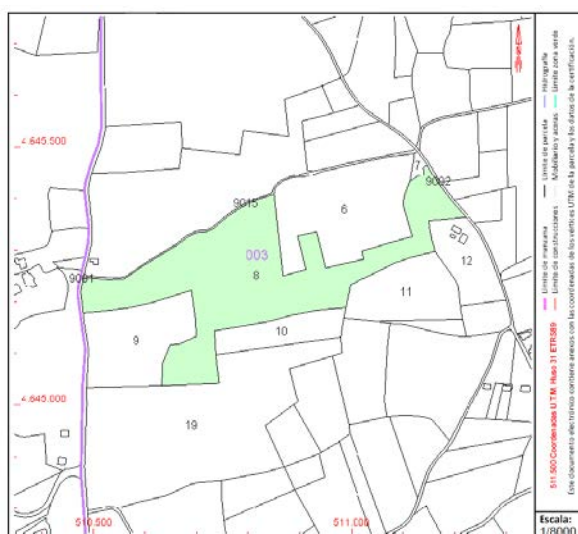
La parcel·la 140, on es troben la Masia i la resta de les edificacions auxiliars, té un total de 66.930 m² dedicats al cultiu i una superfície construïda de 1.128m².

Aquesta parcel·la agrupa 5 sub parcel·les.

Sub parcel·la	Conreu / Aprofitament	Intensitat Productiva	Superfície m ²
a	O - Oliveras secà	00	4.134
b	C- Labor o Conradís secà	02	50.094
c	MT Matoll	00	8.318
d	MT Matoll	00	3.176
e	I- Improductiu	00	80

La parcel·la 8, al Sud, té 90.894m², majoritàriament corresponents a terres de conreu de secà

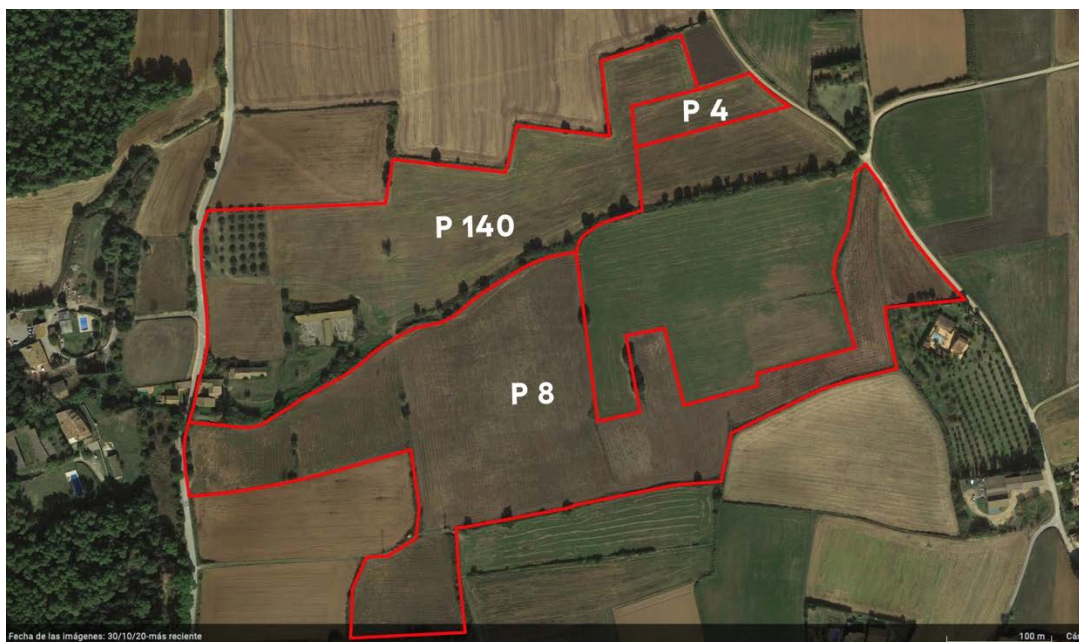
La parcel·la 7, comprèn 1.000 m² de cultiu de secà

La parcel·la 4, al Nord-est, comprèn 5.191 m² de cultiu de secà

Context territorial de l'àmbit del projecte

El Mas de Mas Cantó s'insereix al mosaic agroforestal de les zones de transició relacionades amb el canvi dels ambients de muntanya al de plana, entre el Massís de les Gavarres i la plana agrícola del Baix Ter. Aquest mosaic agroforestal presenta un potencial ambiental i paisatgístic que s'intensifica per la presència de rieres, que estructuren el paisatge, i de petits pobles i masies que completen l'escena paisatgística.

El projecte inclou una actuació amb possibilitats d'impacte paisatgístic. L'adequació de l'entorn del Mas Cantó tindrà un efecte en dos aspectes i a dues escales:

ASPECTES A TENIR EN COMPTE: Integració a l'entorn en funcionalitat i coherència ecològica (continuitat de cobertes i elements vegetals) i en inserció paisatgística (matriu agroforestal).

ESCALES D'ANÀLISI:

Territorial: Encaix a la matriu agroforestal i visuals escèniques des de punts d'observació elevats, allunyats i emblemàtics (recorreguts paisatgístics, cims, nuclis històrics, etc.)

Local: Coherència amb el caràcter rural del lloc i qualitat de la percepció paisatgística de la imatge de conjunt del Mas des del propi entorn del veïnat (vies d'accés i carrers)

1.4. OBJECTIUS I CONTINGUT DE L'EIIP

Els estudis d'impacte i integració paisatgística són documents tècnics previstos per la legislació sobre paisatge i la legislació urbanística i territorial de Catalunya. L'article 19 del Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya i que regula els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística estableix que la finalitat dels EIIP es CONSIDERAR LES CONSEQÜÈNCIES QUE TÉ SOBRE EL PAISATGE L'EXECUCIÓ D'ACTUACIONS, PROJECTES D'OBRES O ACTIVITATS, I EXPOSAR ELS CRITERIS ADOPTATS PER A LA SEVA INTEGRACIÓ.

El capítol 2 d'aquest document conté el detall de les característiques del projecte. L'actuació proposada planteja una acció d'adequació de l'espai obert de l'entorn del Mas Cantó amb criteris d'integració paisatgística.

Aquest estudi d'impacte i integració paisatgística té la finalitat d'avaluar la idoneïtat dels criteris d'integració paisatgística que incorpora l'actuació proposada.

Aquest exercici es du a terme a partir d'una diagnosi del paisatge tant a escala territorial com local, s'analitza la visibilitat de l'àmbit del projecte dins de l'escenari paisatgístic i es proposen condicions i mesures que garanteixen la correcta contextualització de l'entorn del Mas Cantó al caràcter del paisatge que l'envolta.

D'acord amb els objectius de l'EIIP l'estructura del document és la següent, a part d'aquest primer capítol preliminar d'introducció:

- Capítol 2 de característiques de l'actuació proposada
- Capítol 3 de planejament vigent i instruments i directrius de paisatge
- Capítol 4 sobre el paisatge a escala territorial i local
- Capítol 5 de valoració de la incidència del projecte sobre el paisatge
- Capítol 6 de criteris i mesures d'integració paisatgística adoptades

2. CARACTERÍSTIQUES DE L'ACTUACIÓ

Les actuacions que formen part del projecte per a l'ordenació de la finca de Mas Cantó són l'objecte d'anàlisi, de proposta i d'avaluació d'aquest estudi d'impacte i integració paisatgística.

Concretament aquest projecte pren les següents finalitats:

- Ordenar l'espai de l'entorn del Mas com un espai exterior vinculat a les diferents edificacions.
- Actuar pròpiament com a mesura d'integració paisatgística, perquè el tractament de la vegetació, els usos i elements previstos, han estat concebuts i treballats sota criteris de garantia per a:
 - l'**encaix territorial** d'aquest espai verd dissenyat en coherència amb l'entorn
 - la **qualitat de les visuals escèniques** de la finca com a conjunt dins de la imatge rural del nucli de Torrentí

L'adequació de l'entorn del Mas Cantó a les característiques del lloc i per assolir el seu encaix territorial requereix la consideració de criteris d'ordenació i l'establiment de condicions que recull el projecte com a espais i elements que formen part de la proposta:

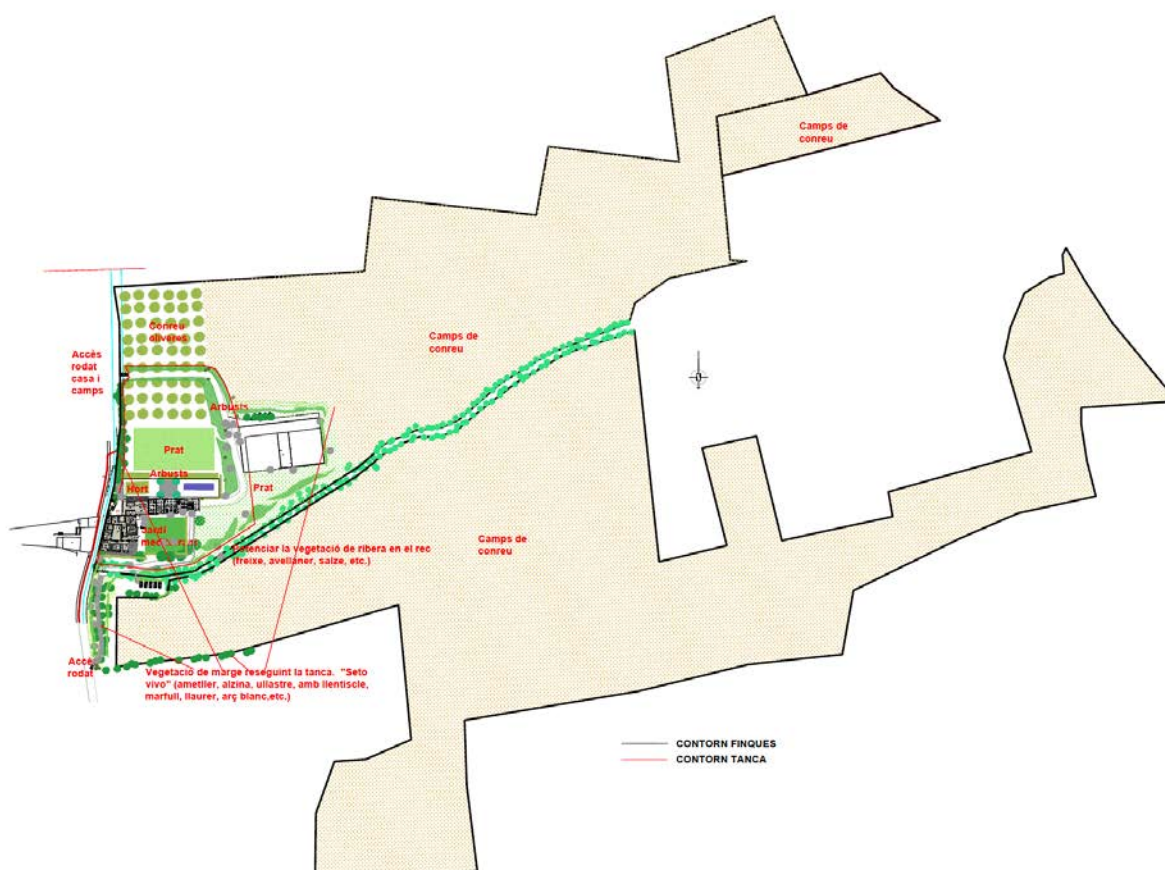
Entre els diferents **espais** es distingeixen les següents àrees que conformen el conjunt dels espais oberts de l'entorn del Mas:

1. Una zona agrícola de camps de conreu que recorren i envolten el Mas en tres direccions. A l'oest està limitada per la carretera de Sant Feliu de Boada.
2. Agrupacions d'arbrat i arbusts com a "tanca viva" que limiten la finca amb la carretera de Sant Feliu de Boada.
3. Una zona de bosc de ribera que acompanya el rec Riell i que creua la finca.
4. La resta de l'àmbit més proper al Mas inclou les següents àrees:
 - La plantació d'oliveres a l'entrada de la finca pel nord.
 - L'espai d'arribada de cotxes i una plantació d'arbres junt als magatzems existents.
 - La zona d'horts configurats com petits camps que integren a l'hora una zona de prat, una zona d'estar i una piscina per les activitats lúdiques durant els mesos calorosos situats a la banda nord.
 - Al sud i est de l'habitatge, el jardí d'hivern està format per una plantació de plantes aromàtiques, arbustives i arbòries, de caràcter mediterrani.

També es distingeixen i regulen una sèrie d'elements que formen part de l'ordenació de l'entorn del Mas:

- Camins privats d'accés al Mas i als camps.
- Tanca cinegètica de 1.5 mts d'alçària a l'entorn més immediat al Mas agafant una extensió de 9.796m² per protegir-lo de la fauna gran, i es reforça amb arbusts autòctons per afavorir el pas i ocultació de la fauna petita i faci de corredor biològic. Bàsicament, hi ha tres motius importants que justifiquen la superfície de tancament de la finca, a part dels faunístics ja mencionats. El primer és el desnivell topogràfic que existeix amb la carretera de sant Feliu, que és de més de 1,5m en sobrepassar el Mas i a mida que s'allunya cap al nord va perdent aquest desnivell fins a assolir un desnivell assumible per posar el portal una mica abans del camp d'oliveres existent. El segon és que el nou portal d'accés no coincideixi amb el camí de Mas Carreres que surt a l'esquerra de la mateixa carretera, ja que en els episodis de gran pluja aquest camí arrossega una gran quantitat d'aigua i sòlids degut al seu pendent. I en últim lloc, la col·locació del Mas, la granja, el reg i la carretera sobre el terreny no permet una alternativa per sota d'aquesta superfície.

El següent mapa recull aquest conjunt d'espais i d'elements que formen part del disseny de l'espai obert de l'entorn de Mas Cantó, objecte del projecte.

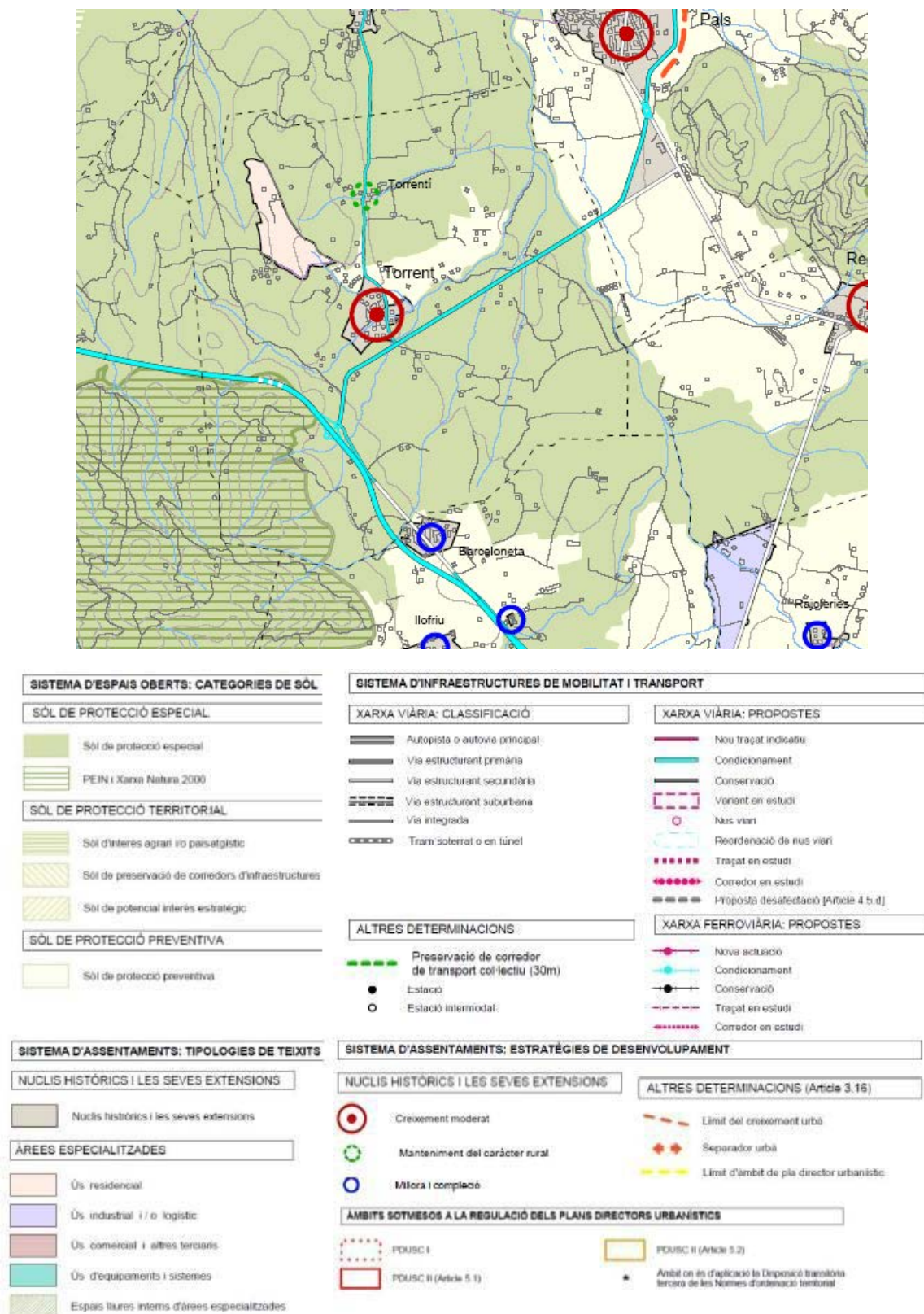

3. PLANEJAMENT VIGENT I INSTRUMENTS I DIRECTRIUS DE PAISATGE

3.1 PLANEJAMENT TERRITORIAL, ESTRATÈGIC I SECTORIAL

3.1.1. Pla Territorial Parcial de les Comarques gironines

El Pla Territorial Parcial de les Comarques gironines (PTPCG) estableix directrius, estratègies i actuacions amb objectius de vertebració i coherència territorial i pel desenvolupament econòmic i social dels territoris, així com també ambiental, i especialment en clau paisatgística.

Font: Plànol O.7. Espais oberts, estratègies i actuacions d'infraestructures, Pla Territorial Parcial de les Comarques gironines, 2010. Departament de Territori i Sostenibilitat

El nucli de Torrentí es localitza dins del sistema d'espais oberts en un **sòl classificat de protecció especial** que, com en el cas que ocupa aquest EIPP, "per la localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori, que tenen diferents caràcters i funcions". S'hi afegeix el fet que l'àmbit del projecte està a prop de l'espai PEIN i Xarxa Natura 2000 de les Gavarres.

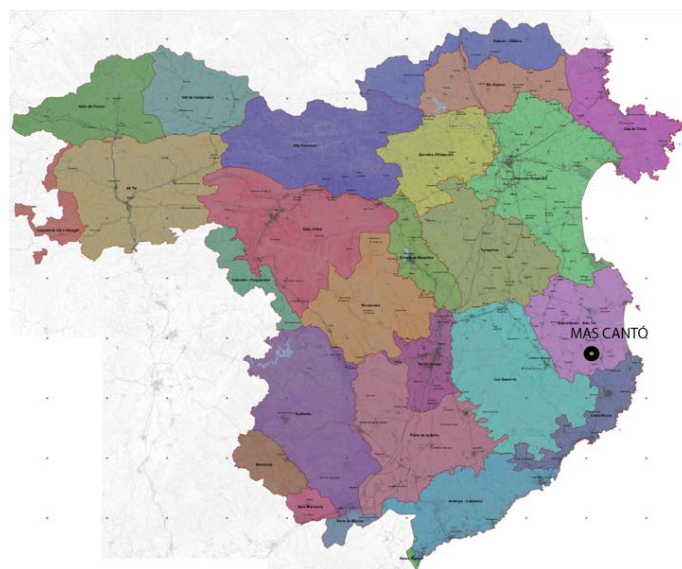
Dins del sistema d'assentaments al nucli de Torrentí se li atribueix una estratègia de desenvolupament basada en el **manteniment del seu caràcter rural** i, per tant, les actuacions previstes al projecte han de ser congruents amb aquest criteri d'estructura territorial, i això significa que s'hauran de tenir en compte mesures d'integració paisatgística en la línia de la preservació de la fesomia rural i de preservar la personalitat del paisatge de l'entorn. Entre els objectius generals d'aquest Pla d'àmbit territorial hi ha el següent que afecti l'objecte del projecte que s'està avaluant, i que puc tenir efectes sobre la qualitat i la identitat del paisatge de la zona: **Protegir el paisatge en tant que factor identitari i actiu econòmic**

D'acord amb els sistemes bàsics del territori que diferencia el PTPCG, les actuacions previstes en el marc del projecte té efectes sobre el **sistema d'espais oberts** dins del terme de Torrent. En aquest sentit, caldrà donar compliment als següents objectius, en congruència amb les directrius anteriors:

1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.
2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
3. Preservar el paisatge i el patrimoni cultural com a valors socials i actius econòmics del territori.

3.1.2. Catàleg de Paisatge de les Comarques gironines. Directrius de paisatge

Al final del cos normatiu del PTPCG hi figuren les directrius de paisatge que es desprenen dels **objectius de qualitat paisatgística** que proposa el Catàleg de Paisatge de les Comarques gironines, un document de diagnosi de l'estat del paisatge i de proposta d'estratègies i actuacions pel planejament territorial i urbanístic municipal. D'acord amb el preàmbul de les directrius del paisatge *"d'aquestes propostes se'n deriven conseqüències força immediates pel que fa al paisatge; aquest, en tant que correspon a un medi antropitzat, és, en bona part, resultat del model territorial, i la seva evolució serà bàsicament conseqüència de l'evolució d'aquest model"*.

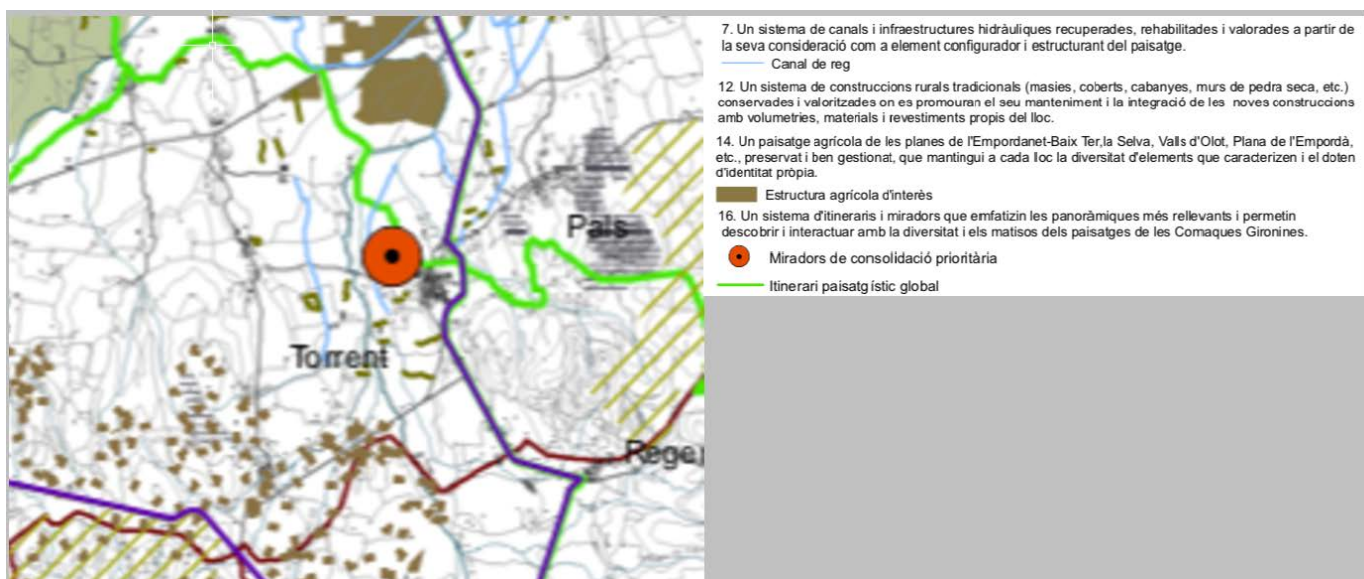

Mas Cantó s'inclou a la **Unitat de Paisatge Empordanet - Baix Ter**. Els objectius de qualitat establerts per a aquestes unitats i que tenen incidència per part del projecte són els que es refereixen a preservar/potenciar/procurar:

- Un paisatge agrícola de les planes i dels entorns de les Gavarres preservat i ben gestionat, que mantingui la diversitat d'elements que el caracteritzen i el doten d'identitat pròpia.
- Un paisatge agrícola i agroforestal preservat i ben gestionat, que mantinguin els valors dels camps, la seva parcel·lació, i les construccions agrícoles tradicionals.
- Actuacions integrades en el paisatge, de manera que es minimitzi el seu impacte visual.

A més les futures actuacions hauran de tenir en compte aquests criteris:

- Procurar que els materials utilitzats siguin respectuosos amb els elements del medi natural i coherents amb els valors paisatgístics del seu entorn.
- Mantenir la vocació agrícola de les àrees que envolten els espais protegits de la unitat del Massís de les Gavarres.

3.1.3. PEIN de les Gavarres

El Massís de les Gavarres està protegit per aquesta figura i conté unes 80 ha dins del municipi de Torrent. D'aquesta declaració com a Espai d'Interès Natural, se'n deriva un Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de l'Espai d'Interès Natural de les Gavarres.

El Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural, estableix els següents objectius al seu article 1:

Article 1

Objecte del Pla

1.1 El present Pla d'espais d'interès natural té com a objecte, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals (en endavant Llei 12/1985), la delimitació i l'establiment de les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals la conservació dels quals es considera necessari d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen.

1.2 En el marc del Pla d'espais d'interès natural (en endavant PEIN o Pla) es potenciaran, congruentment amb les finalitats de conservació expressades al punt anterior, els usos i les activitats agrícoles, ramaderes, forestals, cinegètiques, d'aqüicultura, de pesca i de turisme rural, principals fonts de vida de la majoria d'habitants dels municipis que hi són inclosos, s'impulsarà el desenvolupament dels territoris de la zona per tal d'evitar el despoblament rural, i es promouran les activitats descontaminants del medi. A aquests efectes, es prendran les mesures oportunes per assegurar el manteniment d'aquestes activitats tradicionals en les seves condicions actuals i de forma compatible amb la protecció dels espais inclosos al Pla.

Més endavant, de 6 de juny de 2006, es fa públic l'Acord del Govern de la Generalitat, pel qual s'aprova definitivament el Pla especial de delimitació definitiva i de protecció del medi natural i del paisatge de les Gavarres. L'objecte d'aquest Pla és *"la delimitació definitiva de l'espai natural de les Gavarres inclòs al Pla d'espais d'interès natural (en endavant, PEIN), per tal de garantir la salvaguarda dels valors que han motivat la inclusió d'aquest espai en el PEIN, i l'establiment d'un règim jurídic que en garanteixi la conservació dels valors ecològics, paisatgístics i culturals"*.

El seu article 12 estableix un règim d'incompatibilitat d'usos, aprofitaments i actuacions en matèria de paisatge a l'espai PEIN de les Gavarres. És incompatible la:

- Introducció d'espècies silvestres, vegetals o animals no autòctones que puguin representar efectes negatius sobre els ecosistemes existents a l'espai protegit.
- Instal·lació de tanques que impedeixin la lliure circulació de la fauna silvestre o puguin perjudicar notòriament els altres valors esmentats a l'article 1, o que entrin en contradicció amb les determinacions de l'article 10.5.
- Instal·lació de cartells i tanques de propaganda i altres elements similars que per la mida, el disseny o la col·locació afectin l'ambient, les perspectives del paisatge o les vistes panoràmiques.

Específicament, l'article 10 sobre edificació i tanques, s'estableix que els projectes de les obres *"han de garantir la seva adequació i respecte a l'entorn, tant per la forma d'inserció en el terreny com per raó del tipus de construcció i dels materials emprats. Els acabats i colors exteriors han d'ajustar-se a les textures i tonalitats pròpies i tradicionals de la zona"*.

Pel que fa a les tanques, en aquest mateix article 10 es regula que *"s'admet la construcció de tancats amb paret d'obra, xarxa metàl·lica i d'altres modalitats no tradicionals quan calgui protegir determinats elements funcionals, edificacions o instal·lacions. En qualsevol cas, aquestes instal·lacions han de projectar-se amb criteris d'integració en l'ambient rural de la zona i han de ser compatibles amb la circulació de la fauna silvestre a través de l'espai"*.

3.2. PLANEJAMENT URBANÍSTIC MUNICIPAL

3.2.1. NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT

Article 10 - Desplegament del Pla General en Sòl no urbanitzable

Les determinacions del Pla que regulen el sòl no urbanitzable són d'aplicació directa i immediata. No obstant això, es podran formular Plans especials que tinguin per objecte la protecció del paisatge, de les vies de comunicació, espais forestals i millora del medi rural.

CAPÍTOL V. REGULACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE. (SNU)

SECCIÓ 1. DISPOSICIONS GENERALS

Article 88 - Definició i tipus

El sòl no urbanitzable compren terrenys que es caracteritzen per una voluntat de mantenir les condicions naturals i el caràcter pròpiament rural. En aquest sòl no hi són permesos els processos d'urbanització de caràcter urbà ni els usos contradictoris amb l'aprofitament natural del territori.

Article 89 - Desenvolupament del Pla en SNU

1. Les determinacions que conté aquest Pla sense perjudici de la seva immediata aplicació, podran ser desenvolupades mitjançant Plans especials.
2. Els Plans especials no podran alterar les determinacions del Pla general, excepte per regular més restrictivament les condicions d'edificació i d'ús i per augmentar la superfície establerta com a mínima per a les finques.

Article 90 - Finques

1. Queden absolutament prohibides les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable. S'entendrà que existeix parcel·lació quan concorrin les circumstàncies assenyalades a l'article 139 del TR.
2. Seran indivisibles les finques en sòl no urbanitzable la dimensió de les quals sigui inferior al doble de les unitats mínimes de conreu o de producció forestal d'acord amb l'article 140.e del TR i els Decrets de la Generalitat de Catalunya 169/1983, 82/1985 i 35/1990.
3. Les divisions i segregacions estan subjectes a llicència municipal tal i com es disposa en l'article 144 del TR. Es considerarà infracció urbanística el fraccionament del sol, encara que només sigui per al seu arrendament, quan pugui donar lloc a la constitució d'un nucli de població i vulneri les previsions del planejament urbanístic vigent i dels decrets assenyalats en aquest mateix article.

Article 91 - Camins rurals

1. S'haurà de conservar en la seva integritat l'actual xarxa de camins rurals.
2. No podran obrir-se nous camins, viés rurals, pistes forestals o qualsevol altre tipus de serveis viaris que no estigui prevista en: aquest Pla General, en els Plans Especials que desenvolupin o en els Plans Parcials.
3. No es podrà modificar el perfil longitudinal i transversal dels camins ni el seu traçat sense la corresponent llicència municipal. Les modificacions no podran suposar en cap cas alteracions negatives de l'entorn natural de la zona afectada.

Article 92 - Tanques

Les tanques de les parcel·lacions agrícoles es construïran de forma que no agredeixin el medi rural on s'emplacen. En general seran completament vegetals, sense cap tipus de limitació en alçada, o bé podran ser de filat metàl·lic fins a 1.80 metres, tot respectant els passos per a la fauna. Les tanques en sòl no urbanitzable no podran ser mai d'obra.

Les tanques respectaran una distància mínima de 4 metres de l'eix del camí, llevat dels casos en que s'hagi de respectar una distància superior de protecció dels sistemes.

Article 93 - Conreus

Els conreus vindran regulats per la normativa agrària i quedaran subjectes als Plans especials que es redactin per a la protecció d'horts, conreus i espais forestals.

Article 94 - Nucli de població

En general es considerarà que s'origina la formació de nucli de població quan hi hagi més de quatre edificacions en un cercle de 250 m de radi, o bé quan hi hagi la necessitat de dotar-se dels següents serveis urbanístics:

- Obertura de vial
- Abastament d'aigua des d'un punt exterior a la finca
- Construcció de xarxa de clavegueram.

Article 95. Usos permesos i usos prohibits

1. L'establiment de qualsevol ús autoritzable comportarà l'obligació d'adoptar les mesures necessàries per evitar la degradació de la naturalesa i per aconseguir una integració total amb el medi en que s'instal·li. Per això caldrà estudiar d'una manera detallada la captació d'aigua potable, la depuració de les aigües residuals, la idoneïtat dels accessos i la conservació i restauració de les masses arbòries. El titular es comprometrà a la conservació de l'establiment i del seu entorn per tal que reuneixi unes condicions perfectes de seguretat, de salubritat i d'ornat públic.

2. Els usos permesos es regularan específicament per a cada tipus de sol no urbanitzable. Amb caràcter general queden prohibits els usos següents:

- Ús d'habitatge plurifamiliar.
- Ús comercial.
- Ús d'oficines
- Ús industrial, amb l'excepció d'indústries agropecuàries.
- Magatzems i dipòsits de material no relacionats amb l'ús agrícola i ramader o forestal.
- Garatges, excepte els d'ús particular al servei dels habitatges o explotacions agràries.

SECCIÓ 2. CONSTRUCCIONS EN SÒL NO URBANITZABLE

Article 101 - Habitatges

1. Seguint el procediment previst a l'article 68 del TR, sense perjudici del que aquest Pla General determina per a cada zona, podran autoritzar-se edificis aïllats destinats a habitatge unifamiliar quan no existeixi la possibilitat de formació d'un nucli de població. En aquest supòsit en el moment de l'autorització, es tindran en consideració els efectes sobre el medi i les explotacions rurals i forestals.

Els tipus de les construccions hauran de ser adequats a la seva condició i situació aïllada i la composició arquitectònica, i els materials correspondran al tipus tradicional del lloc. L'alçada màxima no superarà els 6,50 metres i se separaran més de 10 m dels camins públics i els límits de propietats. Aquestes edificacions no es podran localitzar en els careners, ni en els terrenys de pendent superior al 30% ni en qualsevol altra situació que suposi un impacte ecològic o paisatgístic negatiu.

2. El terreny no edificat s'ha de condicionar mitjançant la seva conservació i la plantació d'espècies autòctones, prohibint-se la pavimentació de la finca en més d'una quarta part del total de la superfície construïda. Els tancs, dipòsits i similars no han de ser visibles des de cap punt exterior de la finca, ni han de sobresortir del pla de coberta.

3. Els habitatges existents amb anterioritat a l'aprovació definitiva del present document podran ser objecte d'ampliació fins a un 20% de la seva superfície, tot respectant les volumetries i alçades existents.

SECCIÓ 3. ZONIFICACIÓ EN SÒL NO URBANITZABLE

Article 102 - Definició de zones

Dins el sòl no urbanitzable el Pla general estableix les següents zones:

- Sòl rústic, clau R
- Zona agrícola, clau A
- Zona forestal, clau PF
- Zona rural, zona de protecció natural i paisatgística, clau PEIN
- Àrea d'equipament privat hotel·ler

Article 103 - Sòl rústic, clau R

1. Definició: Sòls que no tenen un especial valor agrícola, són erms o històricament han estat conreats de seca i no es preveu la seva transformació en reg.

2. Segregacions: No es permeten divisions que donin lloc a superfícies inferiors a la unitat mínima de conreu que determina el Decret 169/1983 de 12 d'abril sobre Unitats Mínimes de Conreu.

3. Condicions d'edificació: Els edificis destinats a habitatges unifamiliars aïllats es basaran en una disposició apaisada sobre el terreny, amb una configuració que respecti el caràcter rural de l'entorn per tal d'adaptar-se al paisatge. L'alçada total màxima serà de 4.70 metres, corresponents exclusivament a planta baixa

4. Condicions d'ús: En general es permeten els usos d'agrícola, ramader, forestal. Referent a l'ús d'habitatge, només s'admet l' unifamiliar sempre i quan es situï en una finca no segregada de la parcel·lació existent en el moment de l'aprovació inicial d'aquestes normes. A més, a les masies existents es permeten els usos hotel·ler, sanitari, socio-cultural, docent, restauració, recreatiu i esportiu. Es podrà edificar un únic habitatge nou en les finques no edificades, classificades amb aquesta zonificació

Article 104 – Zona agrícola, clau A

1. Definició: Sòls que per les seves condicions tenen un especial valor agrícola estiguin o no conreats en el moment de la seva classificació. Aquests terrenys mereixen una especial protecció d'acord amb els criteris de l'apartat b, de l'article 117 del TR.

2. Segregacions: No es permeten divisions que donin lloc a superfícies inferiors a la unitat mínima de conreu que determina el Decret 169/1983 de 12 d'abril sobre Unitats Mínimes de Conreu.

3. Condicions d'ús: Els únics usos permesos són l'agrícola i el ramader. L'habitatge unifamiliar només es permet a les masies existents i es podran construir nous habitatges en el cas que la finca adscrita al nou habitatge sigui la corresponent a la Unitat Mínima de Conreu determinada per aquest municipi ,la qual és de 45.000 m2, El nou habitatge es situarà en una finca de superfície mínima de 30.000 m2.

4. S'admeten les construccions de magatzems agrícoles i les ramaderes sotmeses a les disposicions generals.

EL POUM encara no aprovat i que no té caràcter normatiu, recull el següents punts d'interès.

Article 105.- De protecció especial de Torrentí, (Clau T)

Compren l'agrupació d'edificacions rurals que mantenen una clara separació entre elles, formant el nucli rural de Torrentí. El Pla territorial assenyala aquest àmbit com de protecció especial, i estableix per al veïnat de Torrentí l'estratègia de manteniment del caràcter rural. El POUM estableix que cal mantenir la configuració dispersa del veïnat, per tal d'evitar una compactació contradictòria amb el seu caràcter estrictament rural. En aquest sentit, només es permeten les ampliacions de les edificacions que consten en el Catàleg de Masies i cases rurals. No es permeten divisions de finques que donin lloc a superfícies inferiors a la unitat mínima de conreu, excepte que hi hagi l'autorització del Departament d'agricultura. Els únics usos admesos són l'agrícola i el pecuari. També són admesos els usos que estiguin autoritzats per les edificacions incloses en el Catàleg de Masies i cases rurals. Per a preservar el paisatge, no seran admesos modificacions de la geometria de les finques, els marges, rieres o torrenteres.

SECCIÓ 5. CATÀLEG DE CONSTRUCCIONS EN SÒL NO URBANITZABLE SUSCEPTIBLES DE RECONSTRUCCIÓ O REHABILITACIÓ

Catàleg de Masies i edificacions rurals

El Catàleg de Masies i cases rurals, que no té caràcter normatiu, té per objecte identificar les Masies i cases rurals susceptibles de reconstrucció o rehabilitació i justificar les raons històriques, mediambientals, paisatgístiques o socials, que en determinen la preservació i la recuperació, en el municipi de Torrent. També té per objecte establir les condicions d'ús i d'ordenació de l'edificació per poder recuperar-les o preservar-les.

Article 110. El POUM cataloga i regula les Masies i les edificacions rurals situades en el sòl no urbanitzable del municipi. La seva categorització ve indicada en cada fitxa del "Catàleg de Masies i cases rurals", i es divideixen en dos grans grups:

- Les edificacions tradicionals, amb les categories A i B, amb els subtipus B1, B2 i B3.
- Les edificacions construïdes amb mètodes moderns o a imitació dels sistemes tradicionals, amb la categoria C, amb els subtipus C1 i C2.

Article 111. Els usos admesos per a les edificacions de les categories A i B són els següents:

- Habitatge unifamiliar
- Habitatge plurifamiliar. S'admetrà la divisió horitzontal, a raó de 2 habitatges quan l'edificació tingui una superfície construïda igual o superior a 300 m², i un màxim de 3 habitatges per a edificacions de més de 450 m² de sostre.
- Habitatge rural
- Hotel·ler. Per a edificacions de més de 1.000 m² de sostre construït
- Turisme rural
- Restauració
- Taller artesanal
- Religiós
- Agrícola
- Pecuari

Article 112. Les condicions d'intervenció per a la reconstrucció, rehabilitació i ampliació de les edificacions que hi siguin admeses, seguiran els següents criteris.

- Simplicitat dels volums
- Coberta i material de coberta de teula àrab
- Eliminació dels elements impropis
- Color de la façanes segons els existents a la zona
- Els materials hauran de respectar el principi d'integració, quedant prohibits la fàbrica de totxo o d'altres impropis

Les edificacions amb la categorització A i B, poden fer una única ampliació del 20% com a màxim de la superfície construïda de l'edificació principal. Per a intervencions que superin el llinar fixat en aquesta normativa, haurà de tramitar-se un pla especial urbanístic, i justificar l'oportunitat i interès públic de la magnitud de l'ampliació.

A continuació es reproduïx la fitxa de Mas Cantó, on s'estableixen les condicions d'ordenació i d'edificació.

Font: Catàleg de cases rurals i Masies. Torrent

MESURES DE PROTECCIÓ DEL PAISATGE

Article 119. El POUM també defineix el sistema d'espais oberts del terme municipal des de la perspectiva paisatgística i, per tant, el paisatge té una funció cabdal en el territori que el planejament urbanístic ha de preservar. El paisatge que conforma el municipi de Torrent, des de la plana empordanesa de la riera d'Escanyà, fins a les estribacions del Parc de les Gavarres, i en el que s'ubiquen el nucli urbà de Torrent i el nucli rural de Torrentí, és el que defineix en gran manera el seu nivell de qualitat de vida, i com a tal es considera en el seu conjunt, com un bé d'interès col·lectiu que s'ha de preservar.

També el Pla vol preservar el paisatge urbà més representatiu del municipi, que conformen el nucli antic de Torrent, Torrentí i les Masies rurals, i que configuren la imatge i la identitat pròpia del municipi. La transformació del paisatge urbà, que suposen les noves construccions, instal·lacions o modificacions de les existents, se supeditarà al interès públic de la seva preservació, i en aquest sentit, l'ajuntament vetllarà per evitar-ne el deteriorament i per incentivar-ne la seva protecció, manteniment i millora.

Article 120. El POUM s'adequa a les directrius del paisatge establertes en el Catàleg de paisatge i el Pla territorial parcial de les comarques Gironines (PTPCG). El Pla recull e incorpora els criteris i directrius generals que estableix el PTPCG per a les intervencions en els espais oberts, en les extensions i façanes urbanes, edificacions aïllades, infraestructures, així com els objectius per a la intervenció en els espais degradats.

Article 121. Respecte a la protecció del paisatge urbà i el seu entorn. Conservació de finques.

La propietat de les edificacions, urbanitzacions d'iniciativa particular, finques, solars, tanques, cartells i instal·lacions, les haurà de conservar en un estat que garanteixi la seva seguretat, salubritat i ornat públic, obligant-se a fer les obres de manteniment i reparació que siguin necessàries.

Tanques en sòl no urbanitzable. Les tanques en el sòl no urbanitzable hauran d'ésser permeables al trànsit de la fauna, y poden ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada. Les tanques visualment permeables poden complementar-se amb vegetació pròpia de l'entorn, o plantes autòctones de la comarca, per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.

El Pla Territorial estableix com a objectius de Qualitat Paisatgística pel municipi, la preservació visual dels fons escènics per a mantenir la referent fisonomia del nucli tradicional actual. El paisatge, com a valor i actiu del municipi, haurà de ser un criteri més a tenir en compte en l'ordenació urbanística i caldrà potenciar la preservació dels referents visuals i identitaris.

Objectius principals:

- Preservació del sòl no urbanitzable per als usos tradicionals agrícoles, ramaders i forestals.
- Preservar la important funció connectora que té el municipi al estar situat entre el PEIN de les Gavarres, el sistema litoral i el sistema hidràulic del Ter, amb una doble regulació segons l'ús i la seva funcionalitat territorial.
- Incorporar les propostes de protecció i millora del paisatge d'escala municipal, preservant les visuals dels fons escènics per a mantenir la fisonomia del nucli urbà tradicional.
- Preservar la plana agrícola i el seu paisatge, conformat per la geometria de les seves finques, marges, esorrenties i explotacions agràries.
- Preservar el relleu forestals per tal de facilitar la conservació dels boscos madurs i reduir el risc d'incendi forestal.
- Vetllar per garantir la permanència de les visuals en la plana. Mantenir el fons escènic i limitant la instal·lació de noves edificacions. Si aquestes són considerades necessàries, han de ser convenientment justificades, garantint-ne la correcta instal·lació. Per mantenir la qualitat paisatgística i identitària de la plana agrícola,

fixar també una regulació per a la geometria de les parcel·les, marges, camins, tanques, regular els usos públics i l'adequació paisatgística dels elements i construccions que s'hi situen.

- Vetllar per la qualitat visual de la Muntanya Seca a través de la regulació d'usos i per la correcta integració dels elements i edificacions existents o amb pla aprovat.
- Conservar la geomorfologia actual. S'adaptarà l'ordenació a les formes del relleu i a les característiques geomorfològiques i geològiques del terreny, i s'haurà de mantenir en la mesura del possible la seva estructura paisatgística i els elements d'interès i reduir al màxim els moviments de terres.
- Incloure els elements patrimonials i naturals rellevants del municipi al catàleg. Regular normativament les vores del nucli històric i del veïnat de Torrentí, per tal de garantir el manteniment de la seva qualitat estètica.
- Vetllar per mantenir l'activitat i el paisatge agrícola. Regular la proliferació d'usos en SNU no relacionats amb l'activitat agrícola. En aquest sentit, es regularan adequadament les condicions d'implantació, les característiques tipològiques i els paràmetres bàsics dels usos i les edificacions admissibles, considerant la fragilitat paisatgística com a factor limitant per a l'admissibilitat d'actuacions i exigint l'aplicació de criteris d'integració en el medi tant a les noves construccions com a les obres de rehabilitació de les construccions existents.

CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS

El Pla Territorial estableix com objectius i criteris ambientals en base a la diagnosi inicial dels aspectes ambientalment significatius, dels objectius de protecció ambiental fixats a l'àmbit internacional, estatal, autonòmic o local que tinguin relació amb l'instrument objecte d'avaluació ambiental i del concepte de desenvolupament urbanístic sostenible, es considera que el Pla hauria d'atendre i que serviran de base per a la seva avaluació ambiental.

Aquests objectius s'adapten a la realitat territorial i ambiental del municipi, i es conceben com a objectius operatius per a donar compliment als objectius generals relacionats en el punt anterior.

- Garantir la connectivitat del Massís de les Gavarres amb els espais protegits de les muntanyes de Begur i dels aiguamolls del Baix Empordà. Garantir aquesta connectivitat implica mantenir la funcionalitat de l'espai agroforestal (especialment l'àrea definida com Connector Gavarres-Massís de Begur del Catàleg d'espais d'interès natural i paisatgístic de les comarques gironines). Amb aquest objectiu, caldrà tenir cura de preservar la superfície de contacte entre el bosc i el conreu a través de la regulació dels usos en el sòl no urbanitzable i preservar aquests espais del creixement urbanístic. Implica, així mateix, recuperar la funció connectora de la xarxa hídrica, millorant la seva qualitat i preservant-ne l'espai per a permetre la regeneració de les comunitats vegetals associades, respectant la seva dinàmica hidrològica. En aquest sentit s'hauria de valorar la recuperació d'hàbitats presents en aquests entorns. S'establiran normativament les prescripcions referents a la instal·lació de tanques perimetrals garantint que aquestes no suposin un demèrit en la connectivitat ecològica, la permeabilitat visual o integració paisatgística.
- Garantir la conservació dels espais i els elements de valor natural presents al municipi no protegits per cap figura ambiental. S'haurà de garantir la preservació i conservació d'altres elements de valor natural identificats al terme municipal, tals com: altres arbres de port significatiu no catalogats, agrupacions d'arbres associats als marges dels conreus, canals i torrents, tanques de xiprers, fonts, entorn de pous etc. Així mateix, s'haurà de garantir la utilització en tasques d'enjardinament d'espècies autòctones amb baixos requeriments hídrics i s'exclourà la introducció d'espècies amb comportament expansiu o invasor demostrat.
- Preservar la qualitat del paisatge
- Preveure la suficiència de recursos hídrics, garantint la no sobreexplotació dels aqüífers.
- Fomentar mecanismes per la reutilització d'aigua en edificis.

Si bé la xarxa actual i els sistemes de subministrament i sanejament existent presenten les condicions per preveure la garantia de suficiència de recursos, aquest haurà de ser valorat detalladament en el moment en que es coneguin les dades de creixements previstos, així com revisat en el moment en que es desenvolupin els

diferents sectors. Aquesta suficiència de recursos haurà de garantir la no afectació a les Masses d'aigua subterrània existents en aquest àmbit territorial. En aquest sentit caldrà garantir la regulació i control de tots els pous d'extracció d'aigua existents al municipi.

3.2.2. Estudi Ambiental Estratègic

L'Estudi Ambiental Estratègic (EAE) és el document ambiental que, en fase de segona aprovació inicial i tal i com determina la Llei 21/2013 i la Llei 16/2015, avalua ambientalment la proposta del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (encara no aprovat) (POUM d'ara en endavant) del municipi de Torrent. Els apartats de l'EAE els determina l'annex IV de la Llei 21/2013 i, entre d'altres, requereix incloure un resum de caràcter no tècnic de la informació facilitada en virtut de la resta de continguts establerts que es presenta a continuació.

Torrent conforma un municipi de 169 habitants localitzat a la comarca del Baix Empordà, ocupant una superfície de 8 Km². L'anàlisi dels elements de rellevància ambiental presents al municipi permet concloure en la següent diagnosi ambiental:

- Situació: Torrent té una situació estratègica per la biodiversitat natural i del paisatge, dins de l'àrea de transició entre la plana de l'Empordà, els relleus de les Gavarres i la influència de la costa, amb una important superfície de contacte entre bosc i conreu. Pràcticament tota la superfície està per sota del 10% de pendent.
- Biodiversitat: el caràcter agroforestal del municipi queda palès si s'observa que la superfície forestal i l'agrària és pràcticament la mateixa (47% u 46% respectivament). L'existència de canals, de torrents, de petits talussos entre conreus, acompanyats de vegetació sovint arbrada, així com d'algun individu arbori aïllat, són elements positius per a la biodiversitat faunística.
- Permeabilitat: Torrent té una situació estratègica per la permeabilitat ecològica dins del corredor de Palafrugell, entre les zones protegides de Les Gavarres i el Massís de Begur, estructurada en l'espai agroforestal i potenciada per la xarxa hídrica. D'altra banda, la xarxa hídrica connecta l'espai amb l'espai protegit dels Aiguamolls del Baix Ter.
- Proteccions: existeix una gran superfície protegida per les figures de protecció de rang superior, especialment la protecció especial del Pla Territorial Parcial de les Comarques Gironines, que abasta gairebé el 90% del terme. D'altra banda, es troben una sèrie d'hàbitats d'interès comunitari i d'una zona humida no protegida per cap figura específica.
- El paisatge: a més de les zones de valor natural i patrimonial, cal remarcar l'existència d'altres elements de valor paisatgístic, principalment: els fruiters de secà, els camps de vinyes i oliveres, els marges arbrats entre parcel·les i seguint els canals, els torrents, la trama viària d'arrel històrica i l'assentament urbà medieval. Malgrat això, algunes dinàmiques poden constituir àmbits de vulnerabilitat paisatgística si no es gestionen correctament.
- Aspectes destacables del model d'ocupació: existeix una elevada proporció d'habitatges de segona residència i una baixa densitat d'habitatges per superfície en el sòl urbà i urbanitzable. Es tracta d'un municipi poc industrialitzat, l'activitat més important en relació a la seva potencial incidència al medi és una granja de porcí.
- Cicle de l'aigua: en relació a l'estat de les Masses d'aigua, cal destacar la baixa qualitat ecològica de la Riera d'Esclanyà i l'elevada vulnerabilitat dels aquífers, principalment del Fluviodeltaic del Baix Ter, protegits per sobreexplotació. Al municipi existeixen nombrosos pous d'ús agrícola i algunes edificacions en SNU no estan connectades a la xarxa de sanejament.
- Mobilitat: existeix una ruta senyalitzada per al cicloturisme, la via verda, que s'estructura en la carretera de Torrent a Sant Julià de Boada i en els camins rurals de la xarxa local. Aquesta xarxa és important per la connectivitat interna del municipi, que relaciona el nucli amb la resta de zones de la plana i de les muntanyes adjacents. Malgrat això, hi ha una elevada dependència del vehicle privat en els desplaçaments de mobilitat generada.

- Qualitat de l'aire i emissions: la qualitat de l'aire és relativament bona, però hi ha incidències recurrents per nivells d'ozó. Es produeix una elevada emissió per càpita de GEH en comparació amb la resta de poblacions de la demarcació de Girona, principalment degudes al consum energètic de les edificacions del sector terciari.
- Capacitat de recursos i de les infraestructures ambientals: en principi, s'estima una capacitat suficient de recursos d'aigua i energia (sense detriment del que s'indiqui per part dels organismes competents, en fases posteriors de planejament) i una capacitat suficient de les infraestructures de sanejament i de tractament de residus.

D'acord amb la diagnosi ambiental i amb els principis del desenvolupament urbanístic sostenible, s'estableixen els objectius ambientals a considerar en el POUM segons la jerarquització següent:

Objectius prioritaris	Objectiu 1: Garantir un creixement racional del municipi en continuïtat amb el nucli, preveient la prèvia compleció de la trama urbana existent i evitant l'ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures vinculades a aquests usos
	Objectiu 4: Garantir la connectivitat del massís de les Gavarres amb els espais protegits de les Muntanyes de Begur i dels Aiguamolls del Baix Empordà.
	Objectiu 5: Garantir la conservació dels espais i els elements de valor natural presents al municipi no protegits per cap figura ambiental
	Objectiu 6: Preservar la qualitat del paisatge
Objectius rellevants	Objectiu 3: Potenciar els valors ambientals de l'àmbit del massís de les Gavarres
	Objectiu 9: Preveure mesures d'eficiència energètica i de construcció sostenible
	Objectiu 11: Preveure la suficiència de recursos hídrics, garantint la no sobreexplotació dels aquífers.
	Objectiu 12: Vetllar pel correcte sanejament de tots els edificis
Objectius secundaris	Objectiu 7: Vetllar per mantenir l'activitat agrícola
	Objectiu 8: Vetllar per la mobilitat sostenible
	Objectiu 2: Contrarestar la dinàmica de proliferació de segones residències
	Objectiu 10: Incorporar mesures que contemplin el cicle de vida dels materials i planificar els equipaments i els sistemes de disseny urbà per a la reutilització i la recollida selectiva de residus.
	Objectiu 13: Tenir en compte l'existència d'àrees de risc

4. PAISATGE A ESCALA TERRITORIAL I LOCAL

4.1 PAISATGE A ESCALA TERRITORIAL: COMARQUES GIRONINES. EMPORDANET-BAIX TER

4.1.1. Descripció i dinàmiques

Emmarcament paisatgístic. Unitats del paisatge de les Comarques Gironines .

L'àmbit del projecte d'actuació forma part de la unitat del paisatge Empordanet-Baix Ter i fa frontera amb la unitat del paisatge Les Gavarres. D'acord amb el Catàleg de Paisatge de les Comarques gironines, elaborat pel desenvolupament de la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya. El Catàleg defineix a bastament el paisatge d'aquestes unitats i en resalta les diferències zonals: El paisatge de la unitat Empordanet- Baix Ter es caracteritza per la horitzontalitat del seu relleu El riu Ter, en el seu tram final, ha modelat una extensa plana al·luvial on la fertilitat dels sòls i la disponibilitat d'aigua per al reg ha permès el desenvolupament d'un mosaic agrícola que constitueix un dels elements més valuosos i rellevants del seu paisatge. A dreta i esquerra del riu s'hi desplega un mosaic paisatgístic que segueix una gradació similar, encara que no simètrica. A tocar de les motes s'estén la plana al·luvial, amb pendents molt suaus d'inici i que es van incrementant i formant irregularitats a mesura que la plana s'acosta al Massís del Montgrí, al nord, i al Massís de les Gavarres i a les muntanyes de Begur, al sud. Aquestes tres formacions muntanyoses tancarien completament l'Empordanet de no ser per la presència de terrenys plans a l'oest del Massís del Montgrí i del corredor que separa els relleus de les Gavarres i Begur a la part meridional. El límit oriental és clarament delimitat pel mar Mediterrani i les illes Medes. Aquesta unitat comprèn part del Paisatge d'Atenció Especial del Litoral de Girona

La unitat les Gavarres en contacte amb la plana de l'Empordà és molt més brusc, fet que converteix les Gavarres en un fons escènic permanent en l'horitzó de molts espais de l'Empordanet. Globalment, al Massís s'estén un predomini molt significatiu del paisatge forestal constituït majoritàriament per suredes, alzinars i pinedes, acompanyades de les respectives màquies i brolles que resulten de la degradació dels boscos, que històricament han estat explotats. L'aprofitament de les suredes ha sigut una de les principals activitats econòmiques i ha modelat el paisatge d'àrees extenses

Els torrents i rieres drenen des de les Gavarres a les planes par desaiguar en el mar. No tenen Massa cabal, però a causa del fort desnivell el risc d'inundacions, és elevat.

4.1.2. Components

L'àmbit del projecte s'ubica al pla agrícola de Torrentí, integrat a la matriu agroforestal limitant amb el vessant nord-oriental del Massís de les Gavarres.

Els principals trets distintius del marc paisatgístic territorial són:

- Paisatge mediterrani de muntanya baixa calcària del Montgrí, on predominen les brolles i Garrigues.
- Una Plana al·luvial que s'estén a banda i banda del curs baix del riu Ter, i un litoral ric en espais d'interès natural amb la presència de cordons dunars, llacunes i maresmes.
- Es un paisatge agrícola ric i divers, amb importants elements patrimonials i una important funció com a connector paisatgístic i ecològic.
- Els nuclis de població d'origen medieval, sovint encimbellats dalt de turons, amb cases de pedra i carrers estrets i sinuosos, adaptats al relleu i articulats al voltant de l'església que corona el poble.
- Cal destacar el nucli de l'Estartit i les seves dinàmiques vinculades al turisme, els tons grisos de tot el Massís del Montgrí i el litoral entre l'Estartit i l'Escala, caracteritzat per la presència de grans penya-segats i petites cales, com la cala Ferriol.

4.1.3. Valors

Valors naturals i ecològics

L'espai protegit de major extensió és el conjunt del Massís del Montgrí que compta amb singularitats florístiques o faunístiques.

Les illes Medes, situades a 900 m de la costa, es troben enfront del poble de l'Estartit. Estan formades per diversos illots i per set illes. Les illes Medes estan protegides pel Pla d'Espais d'Interès Natural i tenen una superfície total de 511,2 ha. Dintre aquest espai n'hi ha un altre de més petit, de 93,2 ha, amb la denominació de zona estrictament restringida i de reserva marina, en què les activitats estan especialment limitades.

Els aiguamolls del Baix Empordà que es conserven en l'actualitat són superfícies relictuals de l'antiga zona pantanosa que era el conjunt de la plana del Baix Ter en temps passats. Se'n conserva una franja litoral, d'amplada discreta, però certa diversitat.

El maig de 2010 es va aprovar la llei de creació del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Aquest Parc Natural agruparà en una sola figura de gestió el conjunt d'espais protegits de l'Empordanet i el Baix Ter

És remarcable el valor natural i ecològic del mosaic agroforestal present a les zones interiors de l'Empordanet, la seva ondulada matriu agrícola, amb taques de vegetació arbòria a les zones més elevades i amb una gran presència d'elements de connexió com recs o vores de camps, confereixen al paisatge un alt valor a nivell de connectivitat.

A banda de tots aquests espais protegits o inventariats, cal destacar altres espais d'interès natural i connector definits en el Catàleg d'Espais d'Interès Natural i Paisatgístic de les Comarques Gironines elaborat i editat per la Diputació de Girona l'any 2009.

Valors estètics i escènics

Els valors estètics del paisatge de l'Empordanet i el Baix Ter són un dels seus principals actius. Els contrastos de colors i textures entre la plana i la muntanya, el mar i la terra, els rius i els conreus, les maresmes i els camps d'arròs, els turons i els pobles, constitueixen uns mosaics paisatgístics de gran valor estètic i amb un gran poder d'atracció pel visitant.

Relacionat amb els assentaments urbans, cal destacar el valor estètic de la xarxa de nuclis petits que se situen en la matriu agroforestal i aturonada de l'Empordanet.

El mosaic de parcel·les de la plana del Baix Ter, esteses a banda i banda del riu, molt ample en aquest punt i protegit per franges de bosc de ribera, mostren una alta qualitat estètica. La presència del vent, concretament la tramuntana, explica els paravents, majoritàriament formats per xiprers, que s'alineen perpendicularment al nord i que tenen la funció de protegir els conreus. Aquestes fileres arbrades defineixen clarament les visibilitats i horitzons propers i són característics d'aquesta unitat i de la Plana de l'Empordà.

El mosaic agroforestal dels terrenys més ondulats i aturonats de l'interior de l'Empordanet presenten també un gran valor estètic. És un patró paisatgístic constituït per terrenys planers o suaument ondulats, on hi predominen els conreus envoltats per claps de bosc. Una densa xarxa de camins rurals i d'estretes carreteres creuen l'espai. En alguns punts els arbres plantats a banda i banda de la carretera introdueixen un marcat contrast entre la horitzontalitat dominant i la verticalitat de les espècies forestals. És un paisatge articulat al voltant de les nombroses Masies i els petits nuclis rurals que es distribueixen densament en el territori.

És de menció obligada la transformació que pateixen aquests paisatges en funció de l'estació de l'any, que poden passar de presentar cromatismes d'un verd intens a la primavera i estiu o el daurat dels camps de blat, a un color marró terrós durant tot l'hivern o ser de color blau per la reflexió del cel sobre els camps d'arròs inundats.

El paisatge sorprenent, per desconegut, de les dunes de la platja de Pals, els penya-segats del Massís del Montgrí, amb una caiguda quasi vertical sobre el mar, i el perfil de les illes Medes sobre l'horitzó, proporcionen una imatge molt representativa del paisatge costaner que sovint ha estat objecte de representació pictòrica per part dels paisatgistes atrets pels valors estètics de l'Empordanet - Baix Ter.

La densa xarxa de carreteres secundàries que han comunicat històricament els pobles recorren entre camps i Masies, algunes fortificades, d'un gran atractiu. Aquesta xarxa viària capil·lar d'arrel històrica, a part de permetre el gaudi dels paisatges de l'Empordanet-Baix Ter, estructura les parcel·les de conreu i, a la plana al·luvial, sovint va directament associada a la xarxa de canals de rec.

Finalment, el fons escènic emblemàtic del Massís del Montgrí, «el bisbe mort», visible des de molts punts de l'Empordanet, té un innegable valor estètic en el contrast entre les roques grises i pelades del Montgrí amb les verdes i fèrtils terres de conreu que s'estenen al seu peu.

Valors històrics

Els primers valors històrics del paisatge de l'Empordanet fan referència als elements d'època prehistòrica. El Cau del Duc de la Muntanya de Santa Caterina i el Cau del Duc de la Muntanya d'Ullà eren refugis per als homínids presents a la zona ara fa entre 300.000 i 150.000 anys

Cal destacar a continuació, el conjunt ibèric del turó de Sant Andreu d'Ullastret, que per la seva posició privilegiada és alhora una fita paisatgística i un punt d'observació privilegiat del mateix. Encara de l'època preromana es pot destacar el singular conjunt dels Clots de Sant Julià, entre els pobles de Vulpellac i Canapost.

L'edat mitjana és l'època que ha proveït el paisatge d'un major nombre de valors històrics, ja sigui per ser el moment de fundació de la major part de les poblacions com per la construcció d'elements i monuments emblemàtics del paisatge. A més del repetidament citat castell del Montgrí, hi ha castells, restes de muralles i torres de defensa medievals que despunten per tot l'Empordanet i el Baix Ter.

Algunes poblacions segueixen respirant en el seu conjunt uns aires medievals, com a Peratallada i a Pals, amb dos nuclis medievals extraordinàriament conservats. A més de les esglésies que sobresurten de la majoria de nuclis, són de destacar aquelles d'estil romànic i preromànic, amb gran valor històric i que s'insereixen amb harmonia amb l'entorn rural o urbà que tenen al voltant.

En el medi rural, a més de la presència disseminada de Masos i Masies, alguns d'ells amb torres de defensa contra la pirateria, cal remarcar la complexa xarxa de recs per al regadiu de la plana i que alhora serveixen per al seu drenatge, una obra d'enginyeria sobre el territori admirable tenint en compte les dates de la seva construcció: al voltant dels segles XII i XIV.. Alguns dels molins que completaven la funció d'aquests recs tenen elevat interès arquitectònic i cultural.

Valors productius

El regadiu permet incrementar considerablement els valors productius del paisatge, així, un paisatge dominat per conreus herbacis de regadiu, de camps de fruiters i d'arrossars aporta en l'actualitat beneficis econòmics sensiblement majors als que pot generar un paisatge de secà o un de forestal.

L'activitat rural acabada d'analitzar, gran modeladora del paisatge, ha estat tradicionalment la principal font de riquesa de tota la zona. Des de mitjans del segle XX, però, la singularitat dels seus paisatges va atreure un gran nombre de visitants, sobretot els mesos d'estiu, que valoraven, a més de l'oferta de sol i platja i uns preus assequibles, un paisatge rural tradicional, amb pobles poc alterats, i unes excel·lents vistes des de qualsevol punt una mica elevat.

Puntualment, algunes activitats que s'han implantat a l'Empordanet i el Baix Ter són també generadores de riquesa, és el cas dels camps de golf, els aeròdroms destinats a naus lleugeres, el port esportiu de l'Estartit o l'espai de fondeig d'embarcacions implantat entre la Meda Gran i la Meda Petita. Aquests actius tot just en els últims anys han començat a ser explotats a través de formes de turisme de baix impacte paisatgístic com el cicloturisme, el senderisme o el turisme rural en vàries Masies de l'Empordanet i el Baix Ter.

Valors socials

Els valors socials del paisatge de l'Empordanet i el Baix Ter es posen de relleu amb l'allau de gent que el freqüenta sobretot els caps de setmana i durant l'estiu, visitants que hi cerquen repòs o bé activitats d'esbarjo a l'aire lliure, des del senderisme, a la BTT, el cicloturisme, o l'espeleologia. En aquesta línia, l'oferta que presenta el paisatge és àmplia, afavorida per una topografia variada, que permet completar llargues rutes a peu o en

bicicleta pels terrenys plans del Baix Ter o lleugerament ondulats de l'interior sense excessiu esforç, o bé fer caminades una mica més exigents pel Massís del Montgrí.

L'àmbit marítim presenta una oferta particular i també molt rica, que va des de la navegació amb tot tipus de bots, a les immersions per contemplar el paisatge ocult del fons protegit de les Illes Medes i fins a la pràctica d'esports aquàtics com el windsurf i el kitesurf, en un dels millors trams de costa que hi ha per a aquestes disciplines gràcies a la tramuntana i les habituals marinades.

Valors simbòlics

Un dels valors simbòlics de l'Empordanet – Baix Ter, compartit amb la resta de l'Empordà, és el paisatge emmotllat per la tramuntana, de la qual s'ha dit sempre que confereix el seu caràcter al paisatge empordanès i també a la gent que l'habita.

Però, sens dubte, el referent simbòlic i identitari principal de l'Empordanet i el Baix Ter és la silueta del Massís del Montgrí, coronada pel seu castell: «melic del món i centre de l'Univers» en paraules de Josep Pla, fàcilment identificable des de gairebé qualsevol punt de les rodalies. A la costa, i també des de dins el mar, les Illes Medes perfilen un dibuix característic sobre la superfície plana de l'aigua que esdevé simbòlic per a aquest litoral.

Igualment, molts dels valors històrics, naturals i productius ja esmentats es poden considerar també com a valors simbòlics, com per exemple el paisatge del arrossars, tota una font d'identitat de l'Empordanet i de la plana del Baix Ter.

4.1.4 Objectius de qualitat

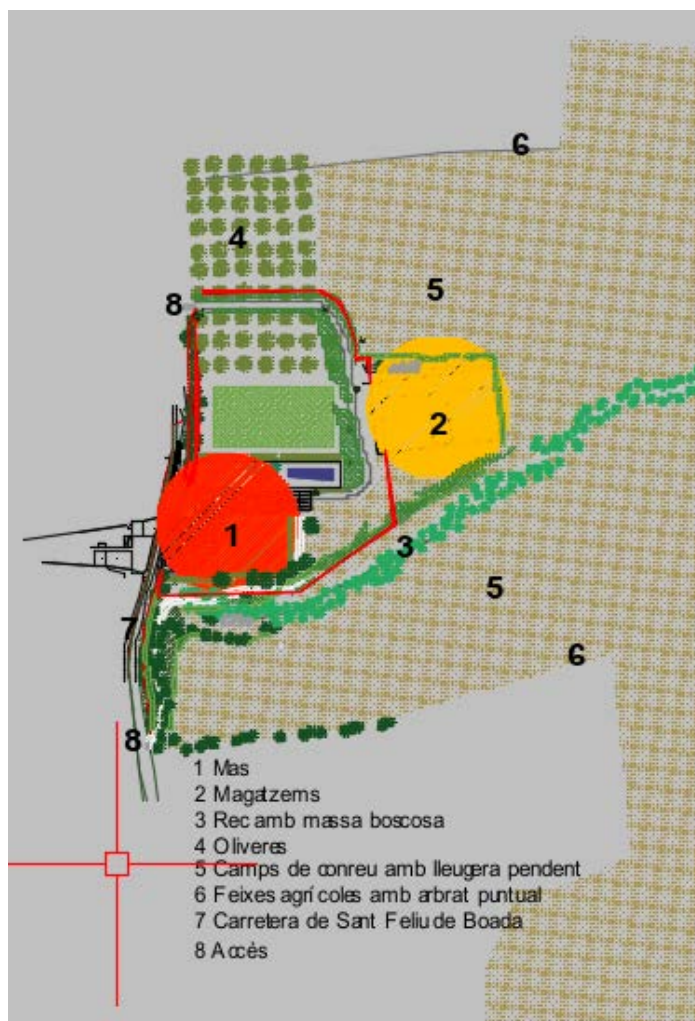
D'acord amb el Catàleg de Paisatge de les Comarques gironines, els objectius de qualitat per a la unitat de l'Empordanet-Baix Ter que afecta l'àmbit d'actuació són els següents:

- Uns espais naturals del Montgrí, les illes Medes, el Ter Vell, la Pletera i les Basses d'en Coll, així com altres aiguamolls, estanys i ecosistemes inundables, definits i valoritzats com a singularitats ecològiques i escèniques.
- Un paisatge de maresmes i dunes restaurat i afermat com a tret característic de Baix Ter.
- Uns paravents de xiprers i unes tanques arbrades cuidats i protegits com a elements estructurals i característics del patrimoni rural de l'Empordanet-Baix Ter.
- Un paisatge agrícola conformat per herbacis de secà, cereals i fruiters de regadiu, combinats amb arrossars, preservat en la seva funció com a estructurador del paisatge, i on es potenciï la seva diversitat i riquesa dintre d'un sistema altament productiu.
- Uns nuclis que formen el patró d'assentament de l'Empordanet (Tor, la Tallada d'Empordà, Ultramort, Parlavà, Vulpellac, Canapost, Ullastret, Serra de Daró, Gualta, Palau-sator, Peratallada, Fontclara, Viladamunt, Pals, Torrent, Fontanilles, Llabià, Matajudaica, Casavells, Castell d'Empordà, Sant Feliu de Boada, Sant Julià de Boada i Sant Iscle d'Empordà), preservats i revaloritzats, mantinguts com a referents visuals i identitaris de qualitat.
- Uns assentaments urbans de Torroella de Montgrí i l'Estartit ordenats i que no comprometin els valors del paisatge que alberguen, ni els valors dels espais circumdants.
- Unes infraestructures lineals (xarxa viària, formada principalment per la C-31, la C-252, la C-66 i la GI-643, i línies elèctriques) integrades en el paisatge i que millorin la interconnexió del territori sense comprometre la continuïtat i la permeabilitat ecològica i social.
- Un paisatge on l'herència de patrimoni medieval i de construccions defensives com castells i torres de guaita hi siguin rellevants (Castell del Montgrí, Torre Martina, Torre Ferrara, Torre Begura, el Mas Ral, la torre Gran, Torre Ponça i Torre Quintaneta).
- Un sistema d'itineraris i miradors que emfatitzin les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir i interactuar amb la diversitat i els matisos dels paisatges de l'Empordanet - Baix Ter.

4.2 PAISATGE A ESCALA LOCAL

L'àmbit del projecte forma part de l'estructura paisatgística de la matriu territorial anterior.

Dintre de l'àmbit es distingeixen diferents components del paisatge rural, amb elements propis del medi natural i també del patrimoni històric i cultural associats als habitatges del veïnat i a les activitats en el territori.

Components del paisatge a nivell local

L'àmbit del projecte i l'entorn immediat es circumscriu en una matriu agrícola i uns marges amb presència de vegetació arbòria (ullastre, alzina, ametllers, surera i roure) i cobertura d'herbàcies ruderals, en continuïtat amb l'estructura paisatgística del pla agrícola del corredor de Palafrugell i de la matriu boscosa que recobreix els vessants dels relleus propers que conformen el Massís de les Gavarres, dintre del marc territorial analitzat al capítol anterior.

Aquest sector de l'entorn de Mas Cantó està compost per camps agrícoles que limiten amb la carretera de Sant Feliu de Boada i se situa entre les Gavarres i el Massís de Begur el que li confereix una morfologia particular, pròpia d'espais rurals de tradició agrícola i silvícola.

4.3 ANÀLISIS DE LA VISIBILITAT DE L'EMPLAÇAMENT

Per la seva qualitat cal destacar les visuals des de la finca al municipi de Pals i en concret la Torre de les Hores. La intervisibilitat és alta i les visuals àmplies i profundes, es perceben els amplis plans de camps de cultiu amb vegetació arbustiva i arbòria dispersa en els límits d'aquests. Com a visuals de fons s'observa el Massís del Montgrí, Les Illes Medes, el poble de Pals i el Massís de Begur i el campanar de l'església de Torrent davant les Gavarres.

La finca es visible des de la Carretera de Sant Feliu de Boada ja que la façana oest del Mas limita amb ella.

Visuals de Mas Cantó cap al Nord. Conreus a primer terme i El Massís del Montgrí al fons

Visuals de Mas Cantó cap al Est. El poble de Pals a primer terme i les illes Medes al fons i el Massís de Begur

Visuals des del Mas Cantó cap al sud. Es veu el campanar de Torrent i les Gavarres al fons.

Visual cap al Mas Cantó a la dreta de la carretera direcció a Sant Feliu de Boada

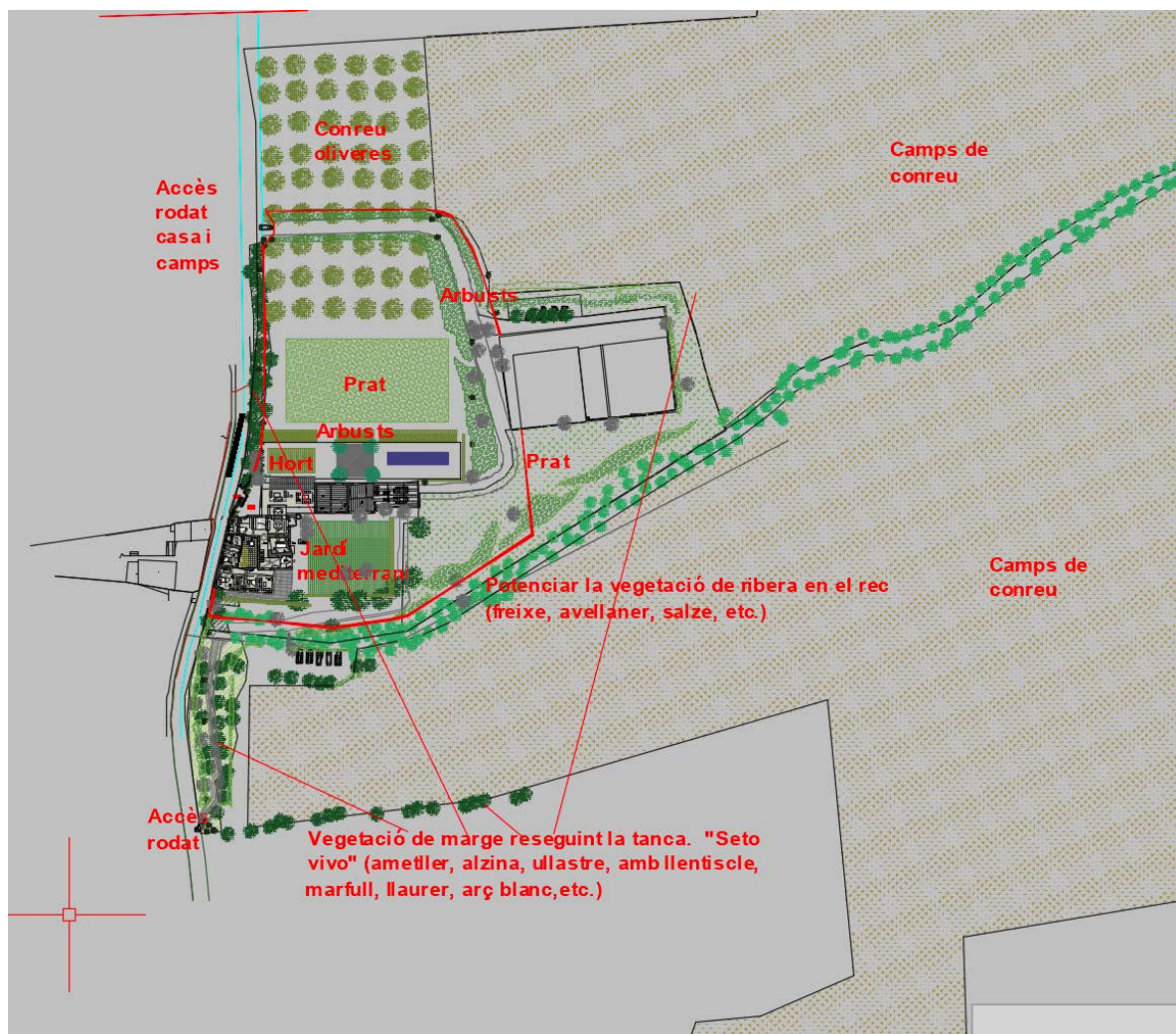
Visual cap al Mas Cantó a l'esquerra de la carretera direcció a Torrent

5. INCIDÈNCIA PAISATGÍSTICA DE LA PROPOSTA D'ACTUACIÓ

La proposta d'integració paisatgística que sosté el projecte d'ordenació de la finca Mas Cantó en clau paisatgística, segueix especialment dues estratègies:

- **Estratègia de contextualització**, que busca l'establiment de continuïtats i connectivitats entre els elements preexistents i els nous mitjançant la referència a determinades pautes perceptibles en el paisatge (tipològiques, volumètriques, cromàtiques, escalars, morfològiques,...). La contextualització ve a ser l'estratègia per garantir l'encaix territorial o la integració de l'entorn de Mas Cantó dins del mosaic agrícola i el paisatge rural arrelat a la tradició agrícola i silvícola. Això significa tenir en compte usos i cobertes pròpies de l'entorn i que siguin components del paisatge característic de la zona on són
- **Estratègia de naturalització**, que pretén recuperar la imatge de naturalitat dels llocs mitjançant la potenciació de la presència dels components naturals (sòl, vegetació, aigua,...) i del restabliment de l'equilibri ecològic i els processos naturals. El projecte de paisatgisme per a l'àmbit d'actuació pretén utilitzar la vegetació com a element natural per a la integració al paisatge de l'entorn i la continuïtat amb els sistemes naturals del Massís de les Gavarres i de Begur.

A continuació, d'acord amb aquestes dues estratègies, s'especifiquen els espais i els elements que s'han considerat en la definició del projecte de paisatge per adaptar l'entorn de Mas Cantó a les característiques rurals i a les particularitats naturals i topogràfiques de la zona.

Topografia

Topografia inicial

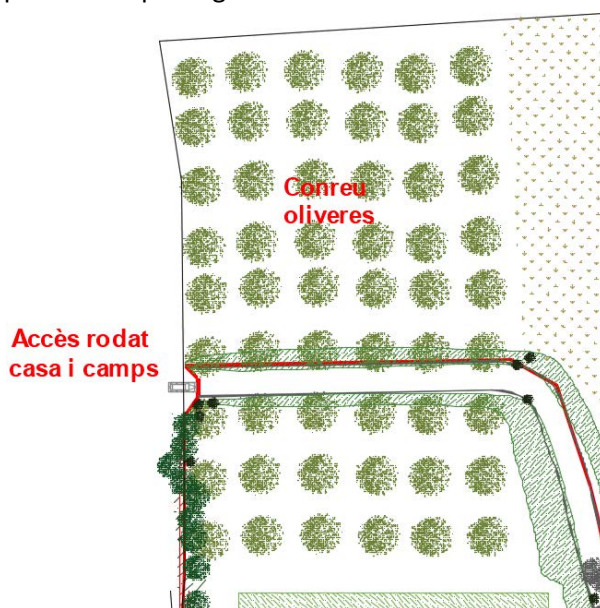
Topografia proposada

L'afectació paisatgística en termes de modificació de la topografia original es qualifica de baixa. S'actua en el costat que afronta amb la carretera de Sant Feliu de Boada, on se situa una zona de descàrrega per a un vehicle rodat i des de la qual s'accedeix, a través d'una escala, que es recolza en uns murs, a l'accés de l'habitatge situat en una cota 1,5 m més baixa.

Plantació d'oliveres

Es planten més oliveres al costat de les ja existents continuant el cultiu i també acompanyen el camí d'accés al Mas i als camps de conreus.

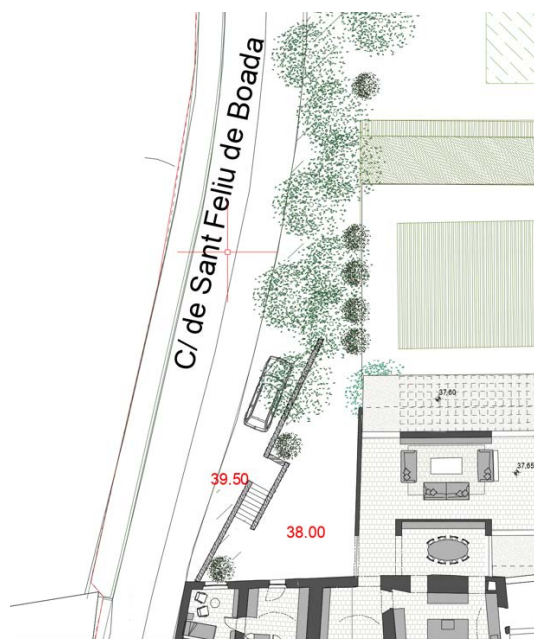
La incidència paisatgística es valora com a positiva perquè es potencia un tipus de cultiu que ja existia en aquest sector de Torrentí, un component del paisatge rural tradicional de la zona dins de la matriu territorial d'aquest entorn.

Zona de descàrrega i escales accés habitatge

Es crea una petita zona de descàrrega des de la carretera de Sant Feliu de Boada i al costat de l'accés principal de l'habitatge. El desnivell es resol a manera de bancal on unes escales connecten la zona superior amb la inferior 1,5 m més baixa.

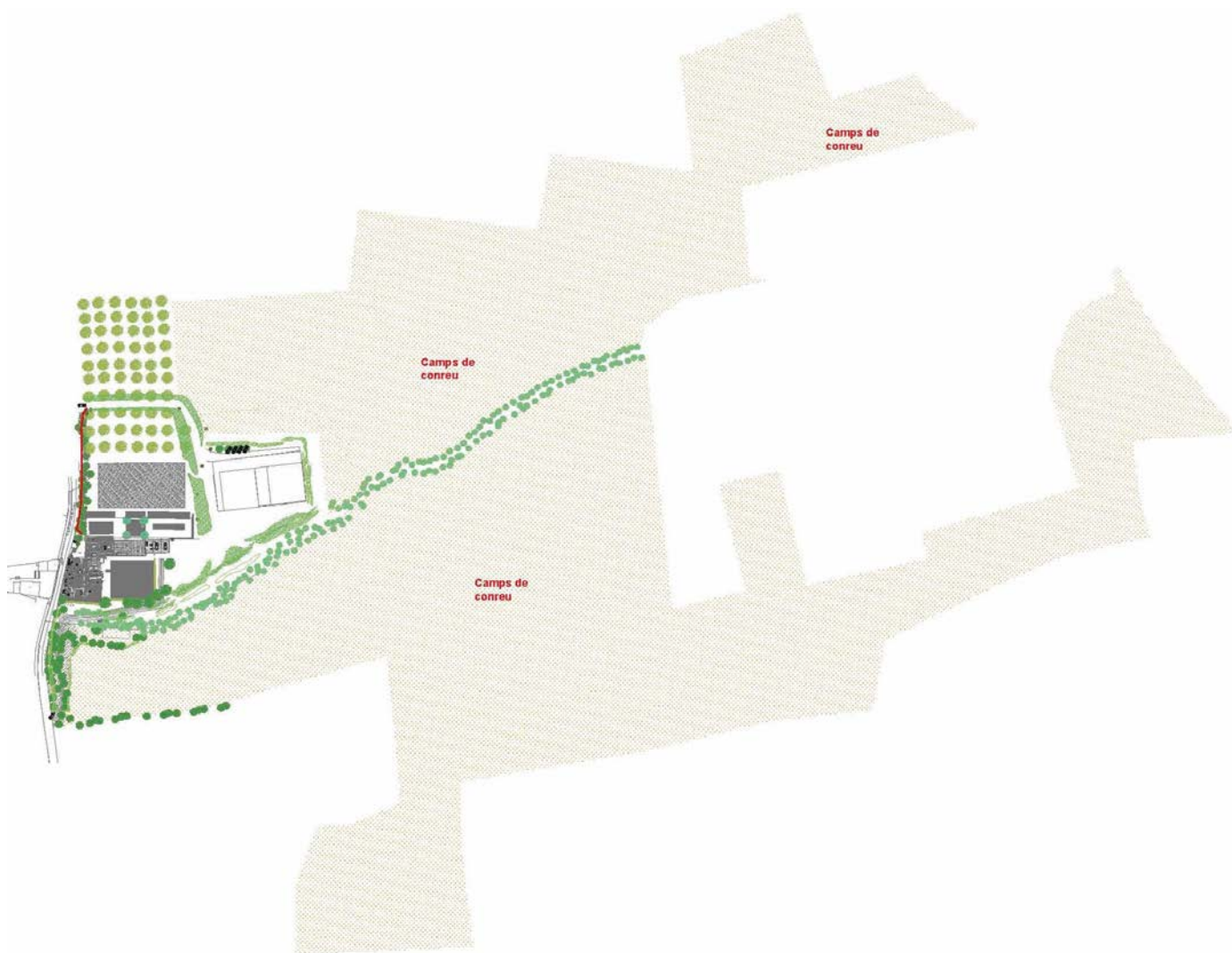
La incidència paisatgística es valora com a positiva, ja que es reproduïx a petita escala l'estructura de feixes agrícoles típics d'aquest paisatge. Aquests desnivells es cobriran amb espècies arbustives i herbàcies de caràcter mediterrani pel que encara quedaran més integrats en l'entorn.

Camps de conreu

Es proposa mantenir la continuïtat i connectivitat amb l'entorn pròxim dels camps de conreu, amb algun arbre i arbustos plantats en les marges existents. Visualment accessibles des de la carretera generen visuals de fons i a escales grans, que potencien la percepció del mosaic agroforestal que caracteritza aquest entorn.

La incidència paisatgística es valora com a positiva perquè l'àmbit del projecte inclou una peça agrícola que es mantindrà amb les mateixes condicions d'ús i, per tant, es garanteix la diversitat d'ambient dins de la finca del projecte i la composició singular de la matriu agroforestal d'aquest entorn. Aquesta zona actua com a zona de permeabilitat i la coberta mixta del sol amb arbres i arbustos aïllats.

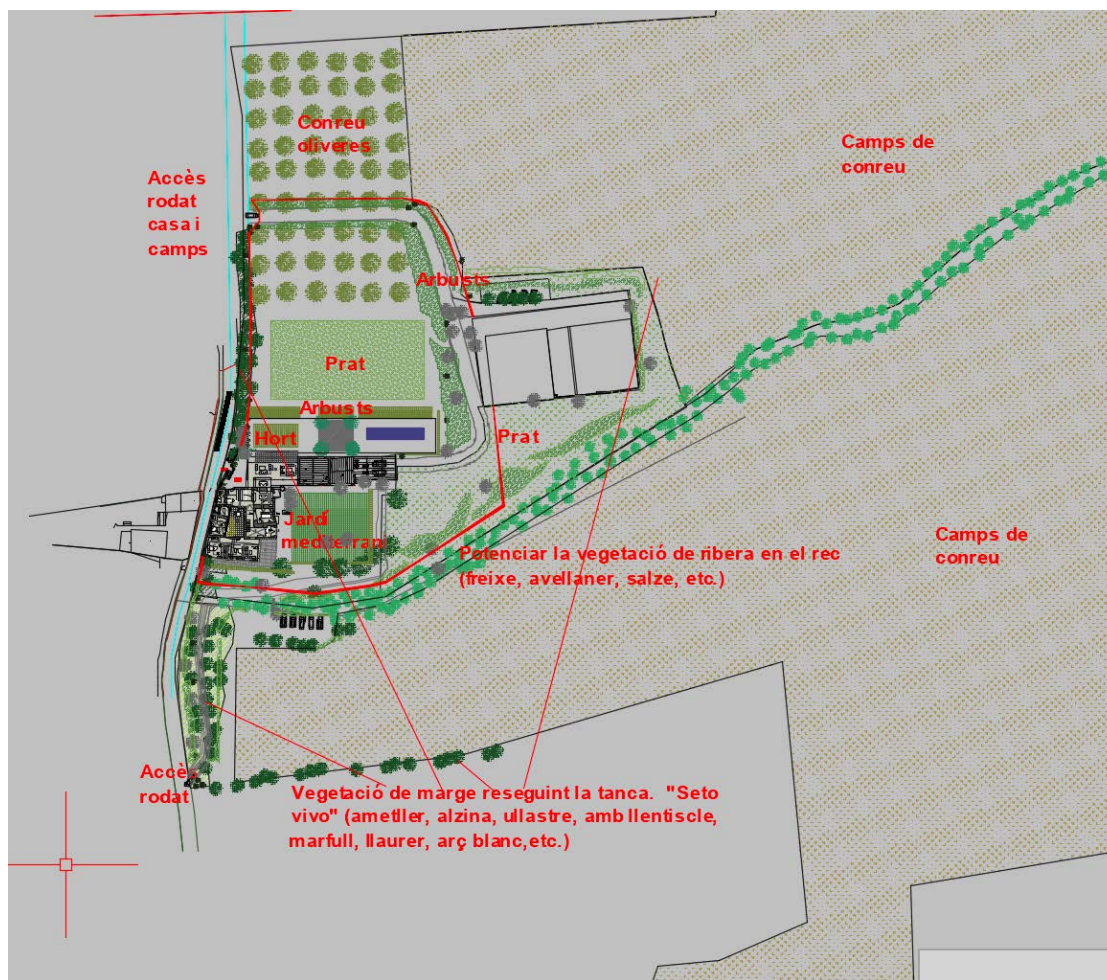

Marges

Els límits de la finca que acompanyen els eixos viaris es planten amb arbres i arbustos. D'una banda, minimitzen l'exposició visual de la finca, però afavoreixen la continuïtat i connectivitat ecològica de l'àrea de les Gavarres amb el pla agroforestal de l'entorn, i el Massís de Begur.

Es proposa tancar aquests marges amb tanca cinegètica i arbustos autòctons que impedeix el pas de fauna de gran grandària com és el cas dels senglars però que actua com a corredor ecològic per a espècies de petit port.

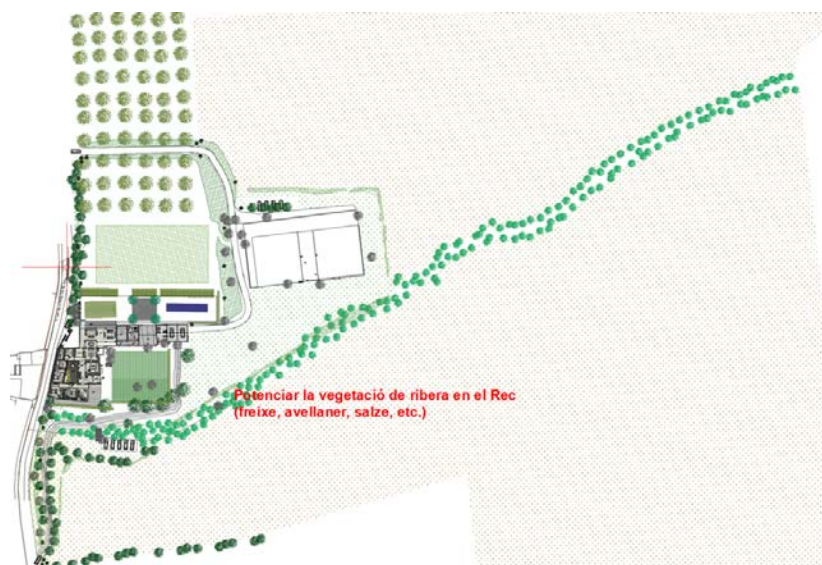
La incidència paisatgística es valora com a positiva perquè afavoreix la connectivitat i biodiversitat no sols de la finca sinó també del seu entorn pròxim.

Canal de rec Riell

Es potencia l'eix fluvial creant un espai de no intervenció en la seva envoltant pròxima i potenciant la vegetació de ribera restituint-la en les zones que sigui necessària.

La incidència paisatgística es valora com a positiva, és una protecció davant possibles inundacions i la posada en valor d'aquest ecosistema afavoreix que actuï com a corredor ecològic de gran valor potencial per a la fauna existent.

Vegetació

L'element verd és el principal component de l'espai que garantirà la idoneïtat i viabilitat de la integració de l'entorn de Mas Cantó al paisatge de la zona. El tractament del paisatge natural propiciarà la integració paisatgística del nou espai.

Globalment, per a la selecció definitiva de la vegetació que s'utilitzarà a l'espai enjardinat a l'entorn del Mas, es tenen en compte dos aspectes determinants:

1. La prohibició d'espècies de flora amb forta capacitat invasora.
2. La integració i contextualització paisatgística a l'entorn

En concret, els criteris que guien la decisió del tipus de vegetació són els següents:

- Espècies autòctones pròpies del tipus de bosc mediterrani de la zona on predominen les suredes i el bosc mixt d'alzina i roure (roures martinencs, alzines, sureres, ullastres, i oliveres etc.)
- Espècies forestals, tant arbòries com arbustives i herbàcies, adaptades a l'entorn de les Gavarres (pins, prats amb gramínies i anuals, espígol, etc.)
- Espècies de diferents ambients naturals i paisatgístics (praderies, bosc, plantacions, etc.)
- Diversitat i contrast de colors de les espècies vegetals durant els canvis estacionals (arbres caducifolis, prat floral, plantes aromàtiques, fruiters, etc.)
- Arbres fruiters com a components tradicionals dels jardins privats (figueres, ametllers, oliveres, llimoners, etc.) vinculats a Masos, a marges i a delimitació de finques
- Estructures vegetals pròpies de l'entorn (passeig d'oliveres i xiprers a les vores del camí d'entrada, marges vegetats, etc.)
- Manteniment d'arbres existents a l'àmbit -als marges vegetats- propis del bosc mediterrani de l'entorn (roures martinencs, ullastre, surera, alzina, ametllers, etc.)

S'evitaran les espècies exòtiques i de marcat caràcter invasor, d'acord amb el que estableix el:

- Estudi Ambiental estratègic del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Torrent. Relació d'espècies a evitar en la jardineria i la revegetació.
- Catàleg de les espècies introduïdes de les Gavarres i valoració del potencial invasor, realitzat pel Consorci de les Gavarres davant de la problemàtica que genera la presència d'espècies de flora exòtica invasora en el medi natural.
- Reial Decret 630/2013, del 2 d'agost, pel qual es regula el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores.

La incidència paisatgística es valora com a positiva perquè es preveu la utilització d'espècies pròpies dels ambients mediterranis, de l'entorn de les Gavarres i dels espais rurals de l'entorn.

En general s'utilitzaran arbres de no massa envergadura. El predomini de l'element verd de la proposta ja garanteix el manteniment de l'actual imatge del lloc.

Elements construïts i instal·lació

El projecte contempla un seguit d'usos que justifiquen algunes estructures que poden tenir alguna incidència paisatgística, tot i que el criteri que se segueix és el de l'ocupació mínima de l'espai obert de l'entorn de la Masia, el seu dimensionament ajustat a les necessitats i la implementació sota criteris de sostenibilitat. Concretament, es proposa el següent:

- Piscina o bassa de lleure, construïda amb materials, textures i colors integrats amb l'entorn.

- Elements de contenció i de tancament. Mur de contenció de pedra seca per a integrar les escales, i es preveuen tanques de tipus cinegètic, amb arbusts autòctons que s'instal·laran als límits de la finca perquè puguin integrar-se a l'estructura de marges que voregen els camps, i així no travessen anàrquicament espais oberts.

La incidència paisatgística es valora com a lleu perquè es garanteix la utilització adequada de dissenys, materials, colors, i acabats de les estructures a les característiques pròpies del paisatge de l'entorn. Se segueixen criteris de coherència i homogeneïtat de tanques, emplaçaments idonis, poca diversitat material i formal i vincles compositius amb les construccions i els elements estructurants del paisatge de l'entorn, tancaments no opacs que permetin la filtració visual i tanques ecològicament permeables, etc.

Infraestructures de serveis

El projecte contempla un seguit d'infraestructures de serveis bàsics de l'entorn i del mateix habitatge de la finca:

- Camí d'accés. Sauló
- Camí de servei. De terra

La incidència paisatgística es valora com lleu perquè es garanteix la correcta inserció d'aquests elements a l'entorn de Mas Cantó, tant en disseny, el tipus de material a utilitzar, com per l'impacte visual.

6. ESTRATÈGIES, CRITERIS I MESURES D'INTEGRACIÓ

6.1 MESURES COMPLEMENTÀRIES D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA A TENIR EN COMPTE

La proposta d'ordenació del projecte ve justificada per la zonificació de l'entorn de Mas Cantó que resulta d'un estudi preliminar de paisatge que serveix de document de partida per les actuacions de rehabilitació de la Masia. Es contemplen criteris d'integració paisatgística basada en estratègies preferents de contextualització i de naturalització, les quals han estat aplicades per a la definició i concreció tant de les **zones** com dels **elements** que conformaran el nou espai.

Aquests criteris i mesures han estat esmentades i avaluades al capítol anterior. A continuació es plantegen algunes recomanacions per reforçar la garantia d'integració de la zona enjardinada de Mas Cantó al caràcter rural de la zona i al medi natural de l'entorn.

S'ordenen segons diferents aspectes en matèria d'integració paisatgística:

Conservar i potenciar l'estructura i elements vegetals existents en coherència amb l'entorn agrícola i realçar la qualitat de la percepció visual

- Evitar la falta de coherència de l'estructura dels espais enjardinats en relació amb les formacions vegetals de l'entorn, especialment en els marges de transició.

Es densificaran els marges vegetats amb aquestes espècies arbustives prioritàries:

Llentiscle (*Pistacea lentiscus*)
 Marfull (*Viburnum tinus*)
 Bruc boal (*Erica arborea*)
 Arç blanc (*Crataegus monogyna*)
 Aladern (*Rhamnus alaternus*)
 Murtra (*Myrtus communis*)

Boj (*Buxus sempervirens*)
Cirerer d'arboç (*Arbutus unedo*)

Les espècies arbòries prioritàries en operacions de densificació de la Massa vegetal natural mitjançant replantacions són:

Alzina (*Quercus ilex*)

Alzina surera (*Quercus suber*)

Roure martinenc (*Quercus pubescens*)

Ullastre (*Olea europaea ssp. Sylvestris*)

Pi blanc (*Pinus halepensis*), aquest últim amb l'objectiu d'oferir ombra a alzines i roures necessària per a germinar.

- Donar prioritat a l'ús de plantes autòctones, pròpies del bosc mediterrani de la zona i de les estructures vegetals de l'entorn agroforestal on està inserida la finca, ja que garanteixen un encaix més satisfactori a l'estructura paisatgística i a la funcionalitat i qualitat ecològica del territori.
- Garantir l'ús exclusiu o prioritari d'espècies autòctones d'origen certificat en totes les noves plantacions.
- Evitar la vegetació d'acompanyament inapropiada, escollida sense tenir en compte els criteris ambientals o el resultat formal.
- Donar prioritat a la reutilització d'elements vegetals arboris i arbustius, procedents de les tasques d'aclarida i adequació de l'entorn i que compleixin les recomanacions efectuades en aquesta matèria, susceptibles de ser reincorporats en l'estructura vegetal de l'àmbit.
- Mantenir els usos agrícoles actius .
- Donar significació als contrastos cromàtics estacionals de la vegetació plantada que donaran una imatge canviant, atractiva i d'impacte visual al llarg de l'any.
- Donar prioritat a espècies arbòries de tipus caducifoli amb funcions d'estalvi energètic a la façana del Mas i de confort climàtic al jardí tant a l'estiu com a l'hivern.
- No atapeir excessivament l'entorn immediat del Mas
- Considerar espais reduïts però testimonials amb cobertes herbàcies de llistó (*Brachypodium retusum*), i acompanyat per petites clapes com la farigola, l'argelaga o l'espígol, propi de prats i herbassars mediterranis.
- Aplicar pràctiques pròpies de la jardineria sostenible (reducció i optimització del consum d'aigua, protecció del sòl, cicle de la matèria orgànica, increment de la biodiversitat, etc.) per garantir l'adaptació i la coherència ecològica i paisatgística del nou espai amb l'entorn que l'envolta.

Assolir una imatge unitària, homogènia i coherent amb el caràcter rural de l'entorn i minimitzar l'impacte visual

- Donar prioritat a la pavimentació de només les roderes del camí d'accés al Mas perquè així manté el caràcter rural per la presència de vegetació espontània a l'espai central.
- Tractar unitàriament els exteriors de possibles noves estructures i construccions, preferentment amb materials naturals (pedra de la zona, fusta) o en cas de remolinats amb colors de la gamma de terrossos i ocres. Evitar colors blancs, brillants o reflectants.

- Per a la piscina o bassa de lleure s'utilitzaran materials i colors propis de l'àmbit rústic. S'assimilarà més a una bassa que no pas a una piscina de caràcter més urbà.
- Se seguiran les determinacions del POUM, de condicions generals de les edificacions en el sòl no urbanitzable.
- Les tanques perimetrals seran de tipus cinegètic, seran sense muret base, amb una alçada d'entre 1,5 i 1,8 metres, amb acabats d'aspecte natural, que no alterin la fesomia natural del paisatge. Serviran de tutor a la plantació de varietats vegetals autòctones per formació de tanques.

6.2 CONCLUSIONS

L'ordenació de l'entorn de Mas Cantó és una proposta de transformació d'un espai al nucli de Torrentí i contribueix a la imatge de conjunt del nucli juntament amb el grup de cases que conformen el veïnat.

El projecte modifica poc significativament la composició d'elements que actualment configuren el paisatge i varia poc la freqüentació actual de l'àmbit i a l'entorn.

La implantació serà positiva ja que s'afavoreix el manteniment de l'estructura física, la funcionalitat de l'espai, es preserven i milloren les qualitats perceptives del lloc, i es mantenen els elements estructuradors propis.

La contextualització és la principal estratègia que desenvolupa el projecte per a la integració, tant física com funcional, al paisatge de l'entorn.

Per assolir aquest objectiu es preveuen diferents espais (passeig arbrat, praderia, canal, camp agrícola, etc.) i elements (vegetació, camins, murs de pedra, etc.) que garanteixen aquestes funcions paisatgístiques, amb incidència lleu o més aviat positiva i d'oportunitat per ordenar satisfactòriament l'espai de vora de Mas Cantó.

És un espai poc exposat visualment excepte des de la carretera de St Feliu de Boada, l'estratègia d'ocultació planteja minimitzar les visuals d'aquesta, des del Mas.

Globalment, l'impacte paisatgístic de l'ordenació de l'entorn de Mas Cantó és positiu perquè la pròpia proposta d'ordenació esdevé un projecte de paisatge que garanteix la contextualització dels nous usos en la matriu territorial de l'entorn, a més a més s'evita la desfiguració i es realça la fita paisatgística del nucli amb fesomia singular per la seva morfologia i integració en l'entorn rural i agrícola.

Es dona compliment a la integració de l'espai al paisatge de l'entorn en els següents termes:

- Per la tipologia d'usos assignats, compatibles amb el medi rural i el propi entorn
- Per la tipologia de cobertes del sòl escollides, en continuïtat amb el sistema d'espais oberts preexistents
- Per la composició d'elements del paisatge natural i rural del lloc
- Per la funcionalitat de l'espai com a vora d'un nucli de caràcter rural
- Per la permeabilitat de l'entorn Mas Cantó entre les Gavarres, els camps adjacents i el Massís de Begur.
- Per la qualitat de la percepció de l'escena paisatgística del Mas, des dels recorreguts que l'envolten
- Per la tipologia de construccions pròpies del medi rural
- Pels tipus de materials constructius i els colors escollits en un entorn rural
- Per la diversitat d'ambients que donaran caràcter, personalitat i coherència paisatgística

- Per la vegetació pròpia dels entorns mediterranis

En conclusió, el projecte específic en sòl no urbanitzable a la finca de Mas Cantó té la capacitat de garantir:

1. La permeabilitat paisatgística amb l'entorn.
2. La coherència ecològica de la vegetació prevista amb el caràcter agroforestal de l'àrea.
3. La significació de les visuals paisatgístiques des del mateix àmbit del Pla pel gaudi dels seus valors estètics.

L'ordenació de l'entorn de Mas Cantó, amb la incorporació dels criteris i mesures avaluats en el present document es considera d'incidència paisatgística COMPATIBLE amb els condicionants analitzats, amb la capacitat d'acollida de l'entorn en clau paisatgístic, i amb els objectius d'integració del paisatge establerts en la normativa vigent aplicable a tal efecte.

Barcelona. Febrer 2024

Local4 Arquitectura del Paisatge S.L.